

சீக்கிரன்

Double

பங்குனி, சீத்திரை, வைகாசி - 1993

விலை:

ரூபா.

15

★ என்ன முதலாளி வாகனமில்லாமல் நடையில் வாரியன்

★ அதுவோ. வாகன வைத்தியசாலையில் அட்மிட் பண்ணியிருக்கிறன்.

ரிங்கர்

வெல்டிங்

லொறி பொ(B)டி வேலைகள்

தரமான வேலைத்தலம்
நம்பிக்கை நாணயம்
உழைப்பின் உத்தரவாதம்

கனரகமான வாகனங்களுக்கும்
பலரகமான திருத்த வேலைகட்கும்

காடுங்கள்

நியூ யாழ் டீசல் எஞ்ஜினியர்ஸ்

176, பருத்தித்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

சுந்தரன்

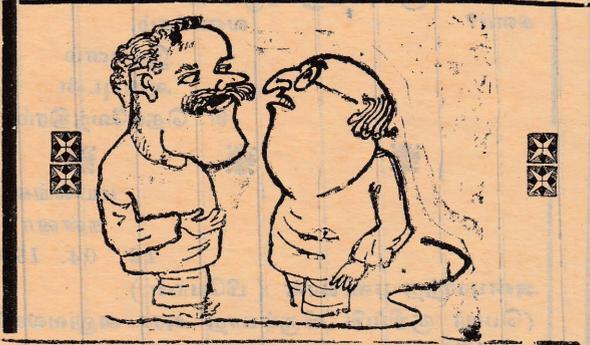
செம்மொழி தெய்வம்
சிசிபல சூனியம்

தகை: 32

பங்குனி - சித்திரை - வைகாசி - 1993

சுவை: 2

முன் முறுவல்

☼ “என்னுடைய தாரப்படுத்தலுக்கு வந்திட வேணும்.”

☼ “என்ன மச்சான் அது?”

☼ “பெற்றோர் செய்து வைக்கப்போற கல்யாணம்.”

☼ “என்ன யோசனை?”

☼ “கடவுள் தேங்காயைக் கிழே விழச் செய்யிறார். கடைக்காரன் விலைவாசியை மேலே ஏறச் செய்கிறான்.”

ஒருவர்:- “என்ன சங்கக்கடைக் ‘கியூ’ மண்ணுண்ணிப் பாம்பு மாதிரி நெளிஞ்சு நெளிஞ்சு போகுது?”

மற்றவர்:- “அது கொஞ்ச மண்ணெண்ணை ஊத்தினால் கரைஞ்சுபோம்.”

நாய்:- “எம்மினத்தை வெறுத்து மனிதனுக்கு விசுவாசமாய் இருந்தம். மனிதன் நடுரோட்டில் விட்டிட்டு அந்நிய நாட்டுக்குப் போய்ட்டான். இத நினைக்கேக்க விசர் வராம என்ன செய்யும்.”

☼ “கொப்பி கப்பலில் வருகுதாம்.”

☼ “என்ன கொப்பியெண்டு உயிரைவிடுகிறீர். குறள் காலியம் ஓலையில்லதானே எழுதினது. கொப்பியில் என்னத்தைக் கிழிக்கினம்.”

☼ “என் மனைவி போத்தலால் தலையில் அடிச்சுப் போட்டாள்!”

☼ “இது பாரிய தாக்குதலல்ல, பாரியார் தாக்குதல்.”

நேயம்

✧ அன்புடையீர்,

சிரித்திரன் தை, மாசி (1993) இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். முன்முறுவல் முதல் பின் சிரிப்பு வரை அனைத்தும் அபாரம். சபாஷ்! வட்டுக்கோட்டை. சி. தங்கவடிவேல்

✧ மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியருக்கு,

தை, மாசி இதழ் படித்தேன். இம் முறையும் திருப்திகரமாகவே அமைந்தது. நன்றி. மல்லாசம். ம. கிருபாகரன்

✧ மலிவு விலையில் கிடைக்கும் மிசவுயர்ந்த பொருள் எது? சிரித்திரன் சீரிய சிரிப்புகள்; செழுமை மிகு சிந்தனைகள்! சபாஷ் சிரித்திரா! பருத்தித்துறை. தி. வைதேகி

✧ சிறப்பான சிறுகதைகளைத் தருவதில் சிரித்திரன் என்றுமேசோடை போவதில்லை. இம்முறையும் அது நிரூபணம். ஆயினும் இன்னும், மேலதிக கவனம் எடுப்பதும் நலம். கொடிகாமம். கு. திருச்செல்வம்

✧ 'மரத்தடி மகாராஜாக்கள்' - வெறுங்கதையல்ல; இன்றைய யதார்த்தத்தின் நிழற்படம். து. வைத்திலிங்கம் அவர்களுக்குப் பாராட்டுக்கள். சுன்னாகம். ப. மதிவதனி

✧ சிறுகதைப் போட்டி அறிவித்தீர்கள். ஆனால், கால அவகாசத்தைக் குறுக்கி விட்டீர்களே! வெளி மாவட்ட எழுத்தாளர்களுக்கும் மனங்கொள்ளக் கூடாதா? கிளிநொச்சி அழகு. திருப்பரமன்

✧ சின்னஞ்சிறிய விடயங்களுள் செறிவான கருத்துக்கள். ஆஹா! 'கடுகு சிறிது காரம் பெரிது!' பணி தொடர வாழ்த்துக்கள்! குருநகர். கு. நிக்ஸன்

✧ எம் மண்ணின் கலைஞர்கள் பற்றிய தகவல்களை எமக்கு அளித்துவரும் சிரித்திரனே, நன்றி! நன்றி! இம்முறை எம் அபிமான சாந்தனைப் பற்றி எழுதியிருந்தீர்கள்! நவாலியூர், நடேசன் அவர்களுக்கும் நன்றிகள்! இருபாலை. செ. பிருந்தாபன் மு. மதன்ராஜ்

நயந்தவை

பிரச்சனை

தும்பளை,
பருத்தித்துறை.
28.03.1993

மதிப்பிற்குரிய ஒலிபெருக்கிப் பிரியர்கள்,
சகல ஊர்களும், தாய்நாடு.

ஐயாமார்களே,

அரசு படை நடவடிக்கைகளினால் ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மை போதாதா? இதில் வேறு தாங்களும் படையினருக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டுமா? விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள் செய்ய வேண்டாமென்று கூறவில்லை. ஆனால் ஒலிபெருக்கி அதிரடியும் தேவை தானா? எமது உளமும், செவிப்புலனும் சிதைக்கப்படுகின்றனவே! தவிர, இத்தனை நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும் கல்வியில் கவனஞ் செலுத்தும் எமது பிள்ளைகளுக்காவது கருணை காட்டாமாட்டீர்களா? வணக்கம்.

இங்ஙனம்

அன்புடன்

சி. தெய்வேந்திரம்

மயிலங்காடு,

சுன்னாகம்.

12. 04. 1993

அன்பார்ந்த பணியாளர் (பியோன்)

(பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத அரசு அலுவலகம்) யாழ்.

ஐயா!

அன்றொரு நாள் தங்கள் அலுவலகம் வந்திருந்தேன். எனக்கோ தலை கொள்ளாச் சோலிகள்; கால் நிலையா அவசரம். தாங்களோ ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை; கதை நூல் ஒன்றுள் கட்டுண்டு கிடந்தீர்கள். பிறகு ஒருவாறு முடித்துவிட்டு நிமிர்ந்தீர்கள். 'அட இப்போ தாவது கவனித்தீர்களே' என்று எனக்குள் ஒரு ஆசுவாசம். ஆனால் தாங்களோ, 'ச்சா என்ன அருமையாய்ப் போகுது நல்ல' இன்றெஸ் டிங்கான் கதை. நீங்களும் கட்டாயம் படியுங்கோ' என்று எனக்கே சிபார்சு செய்தி நீர்சள்! என் மனவேதனை எதுவெனில்-இத்தால் சகல பணியாட்களிடமும் சிரந்தாழ்த்தி வேண்டிக் கொள்வது: 'ஐயா, தங்கள் ரசனையை நான் குறை கூறவில்லை. ஆனால் அலுவலகம் வரும்போது அவற்றை வீட்டிலேயே கட்டிப் போட்டுவிட்டு வாருங்கள் (சோறு இல்லாமல் செத்துப் போயிருமா என்று கவலைப்படாதீர்கள். நாய், பூனையல்லவே?) எமக்காக வகுக்கப்பட்ட தங்கள் கடமை நேரங்களை எமக்காகவே செலவு செய்யுங்கள். செய்வீர்களா?

நன்றி.

இங்ஙனம்

உண்மையுள்ள

ப. வேலும்மயிலும்.

அர்ச்சனை

கப்பலேறும் மனித சக்தி

திக்கும் பொருளாதாரப் பெருக்கத்துக்கும் மனித சக்தியே மூலாதாரமானது.

☆ இன்று இலங்கையில் 'மனித சக்தி வீரமாதிக் கொண்டிருக்கின்றது அரசின் விசமத்தனமான போர் நடவடிக்கையால் யுத்த அரசர்கள் வீரர்களையும் பொது மக்களையும் ஏப்பமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்.

☆ இது இறப்பர் நாடு. எல்லாப் பிரச்சனைகளும் இறப்பர் போல் இழுபட்டுக் கொண்டு

மறைந்து எமது சரித்திரத்தை அயல் நாடுதான் எழுத நேரிடலாம்.

இங்கு நேரங்காட்டும் கம்பிகளில் சிலந்தி வலை பின்னி விட்டது. நாம் பேருந்து நிலையங்களிலும் ரயில் நிலையங்களிலும் வண்டிக்காகத் தூங்குகின்றோம். வைத்தியரைக் காண்பதற்கு ஆஸ்பத்திரியில் தூங்குகின்றோம். 'அ', 'உ' அட்டை பெறுவதற்குச் சங்கக் கடைகளில் தூங்குகின்றோம். சந்தையில் பேரம் பேசி நேரத்தைப் போக்குகின்றோம்.

மனிதன் விஞ்ஞான ஏணியில் ஏறி சந்திரனைத் தொட்டு விட்டான். செவ்வாயைச் சக்கிரனைத் தொடுங்காலம் தூரமில்லை. வானையளப்போம் வான்மீனையளப்போம் என்று பாரதி கூறிய பா வரிகள் பலிக்கப்போகின்றன.

மேலைத் தேசத்தவர் நேரத்தையும் மனித சக்தியையும் திறம்படப் பயன்படுத்தினர். அவர்கள் முன்னேறினர். நாம் ஒரு திசையிலும் முன்னேற முடியாது இனவாத இருளில் கண்ணீர் இறைக்கின்றோம். கிளாலி அவல ஓலம் தர்மதீவில் காலங்காலமாக ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும். மின்சாரம் மனிதனால் உருவாக்கப்படுகின்றது. மின்சாரத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட பொருட்களுடன் அவற்றை உருவாக்கிய மனித சக்தியும் அந்நியநாட்டிற்கு ஏற்று மதியாகின்றன.

ஒரு நாட்டின் மூலதனம் தன்மல்ல. சனசக்தியே. மனிதசக்தியில்லையேல் ஆலையில்லை. அரசியலில்லை. காரியாலயமில்லை. கடமையில்லை. ஏன் சகலது மில்லையென்றே கூறலாம். நீர் வீழ்ச்சியிலிருந்து மின்சார சக்தி உற்பத்தியாகின்றது. அச்சக்தியிலிருந்து வேறுபொருட்கள் உற்பத்தியாகின்றன. மின்சார சக்தி

நாம் நேரத்தையும் மனித சக்தியையும் மதித்துப் பழகவேண்டும். அடல்ப் ஹிட்லர் இங்கிலாந்தில் படையெடுத்த போது அந்நாடு யுத்தத்திற்குத் தயாராக இருக்கவில்லை. இதை யுணர்ந்த வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் 'நேரத்தையும் மனித சக்தியையும் பயன்படுத்தி யுத்தத்திற்குத் தயாராகுங்கள்' என அறைகூவல் விடுத்தார்.

'இரத்தம், உழைப்பு, கண்ணீர், வியர்வை போன்றவைகளைத் தவிர என்னிடம் உங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. இங்கிலாந்து மக்கள் விழித்தெழுந்தார்கள். விடிய விடிய வியர்வை சிந்தி உழைத்தார்கள். இறுதியில் யுத்தத்தையும் வென்றார்கள்.

நாங்கள் அந்நியநாட்டில் பிச்சா பாத்திரமேந்தி இங்கு தானஞ்செய்யக் கூடாது. எமது நாடு அட்சய பாத்திரமாக மாறவேண்டும்.

போகின்றது. அரசு இப்படியே இந்த அதர்ம யுத்தத்தை நீடிக்குமானால் ஆள்பவரும் மறைந்து, ஆளப்படுபவரும்

மகுடி

கேள்வி - பதில்கள்

**வே.தபேந்திரன் 70/7 பழைய பூங்கா வீதி,
சுண்டுக்குளி, யாழ்.**

✿ தாய் அன்பு, தாயக அன்பு எவ்வாறு வேறு
படுகிறது?

✿ தாய் உணக்காகச் சிலுவை சுமக்கிறாள்,
நீ தாய்நாட்டிற்காகச் சிலுவை சுமப்பா
யென்று.

இக் கேள்வி மில்க்கவைற் அதிபரினால் வழங்
கப்படும் 50/= சன்மானத்தைப் பெறுகிறது.

சி.பெருமாள் யாழ்ப்பாணம்

✿ நீர் ஏன் அந்நிய நாடு போகவில்லை?
☆ தென்னோலைக்குப் பின் தெரியும் திங்கள்
காசோலைக்குப் பின் தெரியும் திங்களிலும்
பார்க்க அழகானதல்லவா?

சி.மணிசேகரன் பளை

✿ நாம் வதியும் வீட்டிற்கும் நாம் பிரயாணம்
செய்யும் கப்பலுக்கும் வித்தியாசம் என்ன?
☆ வீடு மேலால் ஒழுகும், கப்பல் கீழால் ஒழுகும்.

சி.சுரேஸ் புலோலி

✿ கழுத்தறுப்பு எங்கே நடைபெறுகிறது?
☆ பதவி வேட்டையின் போது.

செல்வன் கே.காந்தன் குருநகர்

✿ உலகம் எப்போது சீர்திருந்தும்?
☆ சொத்துடமை செத்து மடிந்தின்பு.

செல்வன் G. உமாகாந்தன் அரியாலை

✿ சொந்த மதத்தை விட்டு பிறமதத்திற்கு
மாறுவோரைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?
☆ உனது குருவை மாற்றுவதால் நீ ஞானியா
வதில்லை.

சீ. ஆனந்தி வேலணை

✿ இன்று மக்களின் எடை குறைந்து கொண்டே
போகிறதே! நீர் என்ன கூறுகிறீர்?
☆ தடையில்லாமல் கூறுகின்றேன். அது கடைக்
காரரின் மாயாஜாலம்.

க.செல்வம்

✿ குமணக் கப்பலில் சைக்கிள்கள் வந்திருக்கிற
தாமே?
☆ திருடர்கள் ஜொக்கிரதை.

திருமதி. எஸ். சின்னத்தம்பி கரவெட்டி

✿ இல்லாத கதையைப் பற்றி கதை திரிப்பவ
ரைப் பற்றி உமது கருத்து?
☆ மாமி - மருமகளின் வீட்டுத்தொழில்.

செல்வன்:- அன்புஜீ கொட்டடி

✿ பணத்திற்கு அடிமையாகும் படிப்பாளி பற்றி?
☆ ராஜாளியின் செட்டைக்குள் குளிர்காயும்
புறாக் குஞ்சுகள்.

ம. சிவநேசன் யாழ்ப்பாணம்

✿ நாம் தற்போது எங்கே வாழ்கிறோம்?
☆ இனவாத அலையில் மிதக்கும் ஜனநாயகக்
காகிதக் கப்பலில்.

சீ. தாமோதிரன் இடைக்காடு

✿ அன்றைய யாழ்விதிக்கும், இன்றைய யாழ்
விதிக்கும் உள்ள வித்தியாசமென்ன?
☆ அன்று மணியோசை கேட்டது. இன்று பெண்
மணியோசை கேட்கிறது.

வி. பரமேஸ்வரி நெல்லியடி

✿ தாய்மை எப்படிப்பட்டது?
☆ மகனின் இதயம் ஊமையானாலும் அவன்
அழகுரல் கேட்கும்.

இ. அழகராசா

அல்வாய்

- * குடி குடியைக் கெடுக்கும் என்பது பற்றி?
- ☆ குடிமடியை ஏப்பரிடும். மணவியை ஏப்பரிடும். இறுதியில் உன்னையே ஏப்பரிடும்.

சி. தேவன்

புலோலி

- * அன்றும் இன்றும்?
- ☆ என்றும் ஒன்றுதான். அன்று மகாபாரதத்தில் துகிலுரிந்தார்கள். இன்று பாரதத்தில் வேட்டி யுரிக்கிறார்கள்.

சி. பதி

பளை

- * தெரிவுக் குழுவின் சமாச்சாரமென்ன?
- ☆ குந்துவில்லாத குந்தகம்

ஐ. சிவபாதம்

கரவெட்டி

- * தற்போது தமிழ் ஈழத்தில் நிலவிரும் பொருளாதாரம் பற்றி?
- ☆ சுப்பசோனிக் வலயம் சோலை வலயமல்ல.

எஸ். ராகினி

உடுப்பிட்டி

- * சைக்கிளில் வல்லைவெளியால் போகும் பெண் யாத்திரிகைகளைப்பற்றி?
- ☆ விழியால் ரவை கொட்டும் காலத்தில் வல்லை வெளியாவது? தொல்லை வெளியாவது?

இ. அருள்மொழி

மண்டைதீவு

- * இளம் சந்ததி அழிந்துகொண்டு போகின்றது உங்கள் கருத்து?
- ☆ மை செலவாகாது சுதந்திரகாவியம் வடிக்க முடியாது.

அ இலங்கேஸ்வரன்

உடுப்பிட்டி

- * துறவியா தியாகியா மேலானவன்?
- ☆ தியாகி விழித்திருந்து மண்ணைக் காப்பதாற்றான் துறவி கண்முடித் தியானம் செய்கிறார்.

வினோதன்

ஆவரங்கால்

- * ஒரு கழகத்தில் எப்போது சீர்கேடு நிகழும்?
- ☆ அரசியல் அபஸ்வரமாய் ஒலிக்கும்போது சமூகச் சிதைவு ஏற்படும் தானே!

க. மாயவன்

யாழ்ப்பாணம்

- * பொறாமை கலைஞர்கள் இலட்சணமா?
- ☆ கலை என்ற புனித வலயத்துக்குள் அழகக் காறு பாய்வதில்லை.

செல்வன் இ. சிவசுதன்

தட்டாநெரு

- * பொங்கும் போது புக்காரா வந்துதே?
- ☆ புக்காராவையும் பொங்குவாங்கள் நம்ம பிள்ளைகள்

லூபன்

கோப்பாய்

- * சிக்கனம் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?
- ☆ ஆடம்பர மணவியின் அகராதியில் இல்லாத சொல்.

அன்புஜி

கொட்டடி

- * உலகம் ஆண்ட தமிழன் சிறீலங்காவில் போரிட்டு வெல்வானா?
- ☆ பாரதப்போரில் வென்ற தர்மம், சிறிய லங்காவில் வெல்லாமலா போகும்

சி. தயாபரன்

கோப்பாய்

- * இன்று தமிழனின் நிலை என்ன?
- ☆ பரந்து இரந்து வாழ்கிறான்.

சி. சந்திரதாஸ்

சித்தங்கேணி

- * தற்போதைய நாட்டு நிலைமையில் விறகுக் கஸ்டத்தின் மத்தியில் எமக்கு உணவு தயாரித்துத்தரும் குடும்பப் பெண்ணின் குணாதிசயம் பற்றிக் கூறமுடியுமா?
- ☆ இரட்டைச் சூட்டுப்பின் சிக்கனம் தெரிந்த இல்லத்தரசிபோலும்.

ரி. சிவம்

மானிப்பாய்

- * யார் தாய்நாட்டின் துரோகி?
- ☆ பிள்ளைக்குத் தாய்ப்பால் கொடாது பதுக்கி வைத்திருப்பவள் தாய் நாட்டின் துரோகி.

ப. ஐங்கரன்

கந்தர்மடம்

- * படிக்காத முதலாளி பற்றி?
- ☆ கல்லாப்பெட்டி

மகுடியாரிடமிருந்து தங்கள் சந்தேகங்களைத் தீர்க்க விரும்புவோர் கேள்விகளைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் எழுதி அனுப்பிவைக்கவேண்டிய முகவரி:

மகுடி பதில்கள்,

சிரித்திரன்,

550, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

மகிழ்வின் மறுபக்கம்

ஜோசப் பாலா

மூர்த்தி, வீட்டுக்கு எப்பவும் பணமும் பொருளும் அனுப்பினால் போதுமே யொழிய ஒரு நாளாவது என்னைக் காணவோ, என் எதிர் காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவோ நேரமில்லை. இப்ப நான் ஒரு பொன் முட்டை போடும் வாத்துத்தான். அதுதான் எண்ணம் அவர்களுக்கு”

காலையில் அந்த மிதிவண்டியின் மணி ஓசைச் சத்தம் தினம் அவளை ஏமாற்றியே வந்தது. உறவின் தரிசனத்தைக் காண வெளிநாட்டுக் கடிதங்களை எதிர்பார்க்கும் ஜீவன்களில் ஒருத்தியாகவே புவனேஸ்வரி அம்மாளும் அடிக்கடி தபாலுக்காகக் காத்துக் காலைப் பொழுதைக் கழித்திடுவாள். நத்தை வேகத்தில் வரும் எமது நாட்டுத் தபால் சேவையும் ஏக்கத்தை இரட்டிப்பாக்கும். அதன் வரவே சிரவது வாழ்வுக்கு ஆதாரமாகிறது.

செல்வரெத்தினத்தின் மனைவி புவனேஸ்வரி அம்மாள் மூன்று குமர்களுடன் இரண்டு சிறுவர்களுமாக வீட்டில் இருந்து கொண்டே சமையல், சாப்பாடு, ஊர் வம்புகளை அறிவதற்குச் செல்லமுத்துக் கிழவியை எதிர்பார்த்து இருப்பதிலும், வீட்டைச் சுற்றியிருக்கும் பொட்டு வேலியால் சூழவுள்ள வீட்டுப் புதினங்களை தொலைக்காட்சியில் பார்ப்பது போலவே பார்த்து செய்திகளைத் தொடுத்துக் கொள்வதிலும் நாளும் பொழுதும் கரையும்.

செல்வரெத்தினம் தனியார் நிறுவனத்தில் சாதாரண லிகிதராக நகரத்திற்குச் சென்று திரும்புவதுடன் தனது பரம்பரைப் பெருமைகளைப் பறைசாற்றித் தன் காலத்தைச் செலவு செய்

வார். மூத்த மகன் வசந்தன் தன் முதிசத்தை விற்று ஒருவாறு பிரான்ஸ் நாட்டுக்கு ஏற்றி விட்டதும் அவர்களின் மாற்றத்திற்கு ஒரு காரணம்தான். இன்று மகன் சென்று ஆறு வருடங்கள் ஓடி முப்பத்திமூன்று வயதையும் கடந்து விட்டான். வாழும் வீட்டின் முன் மாதிரி யிற்றான் அங்கு வளரும் பிள்ளைகளும் உருவாகும் என்பதற்குப் பொறுப்பற்ற தன்மையுடன் வளரும் செல்வரெத்தினத்தின் கடைக்குட்டி தக்க சான்று. நாகரிகப் போர்வைக்குள் உடையும், நடையும் அவனை வளர்த்துக் கொண்டது.

ஆறு பேரைப் பெற்றெடுத்த செல்வரெத்தினம், புவனேஸ்வரி தம்பதிகளுக்கு வருவாய்க்கு பிரான்ஸ் நாட்டுப் பணம்தான் பெரிதும் கைதூக்கியது. ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளத்தில் சிக்கன வாழ்க்கையில் பழக்கப்பட்ட போது செல்வரெத்தினத்தின் உழைப்பு பெருமதிப்புள்ளதாகவே இருந்தது. அவர் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்பட்ட வாழ்க்கை அன்போடு வாழ்ந்த குடும்பம் இன்று எதற்கும் வசந்தனின் கடிதத்தை எதிர்பார்க்கும், நிர்வாகப் பொறுப்புக்களும் புவனேஸ்வரியின் கைக்கு மாறி விட்டது.

ஓய்வாக இருந்து பின்னி, மெழுகி, ஆடு, மாடு, தோட்டம் என வளர்த்து சீவியத்தைச் சீர்

செய்த செல்வரெத்தினம் இப்போ அடிக்கடி கொழும்பு சென்று தொலைபேசியில் குடும்ப தரிசனம் செய்து வருவதும் அவர் வருகைக்குத் தொடராக மனைவி புவனேஸ்வரி பிள்ளைகளுடன் சென்று வசந்தனிடம் பணத்தைப் பெற்று வருவதிலும் வீட்டுத் தோற்றம் மாற்றம் கண்டது.

ஆதிகால வாழ்க்கை போல மாறிவிட்ட சூழலில் கப்பலை எதிர்பார்க்கும் கடிதத் தொடர்பை விட நேரில் சென்று தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள உயிரைப் பணயம் வைத்துத் தடைகளைத் தாண்டி வருவதில் சாதனை புரிவதன் புவனேஸ்வரி அம்மாள். வசந்தனின் பயணம் பிரான்சை அடைந்ததில் இருந்து கடிதங்கள் மூலமே தன் உறவின் உயர்வைத் தரிசித்து வருவான். அவனுக்கு வரும் கடிதங்களில் யாழ்நகர தாக்குதல் யாவும் தன் வீட்டிற்குத்தான் நடந்தது போன்று அவன் மனத்தை பெரிதும் வாட்டியதால் அவனும் ஓய்வின்றி உழைத்து வீட்டின் உயர்வைக் காத்து வந்தான்.

அவனது பயணம் இதுவரை வீட்டிற்கு பல சமைகளைத் தீர்த்து, காணிகள் வேண்டப்பட்டதும், வீடுகள் கட்டப்பட்டதுமாக மூன்று குமருக்குமாகச் சீதனம் என்ற போர்வையில் மாப்பிள்ளைகள் வாங்கப்பட்ட

டது. இவையெல்லாம் அவனது உழைப்பின் பயன் என்பதை விட அது அவனது கடமை என்றே கூறிக் கொள்வார்கள் வீட்டார்.

உறவின் மகிழ்வு முதல் உற்றாரின் பிரிவும் படச்சுருள்களாகவே அவன் கரங்களில் செல்வின் பட்டியலுடன் கிட்டும். வசந்தனின் நண்பன் மூர்த்தி, பயணம் அனுப்பிய நாள் முதல் வசந்தன் வீட்டிற்குள் அவனது நிலைகளை அறிந்து வருவான். வசந்தனிடம் இருந்து மூர்த்தி எதையும் எதிர்பாராவிட்டாலும் நட்பின் தொடர்பை ஒரு கடிதம் மூலமாகத் தொடரவில்லையே என்ற கவலையும் அவன் மனதை வாட்டத்தான் செய்தது. ஏனைய நண்பர்கள் மூர்த்தியிடம் வசந்தனைப் பற்றிக் கேட்டால் வேலைப் பழுக்களும், நேரமின்மையும் என அவனுக்காகவே கதைத்துச் சாட்டுதல் கூறுவான்.

“ஏன்றா மூர்த்தி இத்தனை வேலைக்குள்ளும் தானே காவிச் சுமந்து கதைச்சு அவனைப் பயணம் அனுப்பி மகிழ்ந்தியே. அதை நினைக்கக் கூட நேரமில்லாத நண்பன் தானா உனக்குக் கிடைச்சான்” என நண்பர்கள் கேட்டால் சிரித்துக் கொண்டே சொல்வான். “ஏன் மச்சான் நீங்கள் கூட முன்பு போலவா, இப்ப சந்திக்கிறீயள், புதுசா ஒருத்தியைக் கலியாணம் கட்டிப் போட்டு இங்க இருந்து கூட வருஷத்தில் ஒருக்காச் சந்திக்க அவளுக்கு நேரமில்லை என்று விட்டுச் செல்வீர்களே, அதைவிட இது பரவாயில்லை” என்று தன் கவலையைத் தனக்குள் அடக்கிக் கொள்வான்.

மூர்த்தியின் திருமணம் வந்த போது கூட வசந்தனுக்குத் தெரிவிக்கப் பிரான்ஸ் நாட்டு விலாசம் தேடிச் சென்றான். அப்போது புவனேஸ்வரியம்மாவும் பிள்ளைகளும் சேர்ந்தே சொன்னார்கள். “இப்ப வசந்தன்

லீல லண்டனுக்குப் போயிருக்கிறார். இனி வந்த பிறகும் வீடு மாறுவேராம், அதால புது விலாசம் இன்னும் வரேல்லை” என்று புதுப் பொய்யைக் கூறி நம்பச் சொல்வார்கள். இதைக் கூடப் புன்னகையால் ஏற்றுக் கொண்டு திருமணமாகி இரண்டு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாகி விட்டான் மூர்த்தி இது வரை விலாசம் இல்லாத நண்பனின் விபரம் புரிவதில்லை அவனுக்கு.

பிள்ளைகளுக்குத் திருமணங்கள் நிறைவேறி செல்வரெத்தினமும் ஓய்வு பெற்று வீட்டுக்கு ஒதுங்கிவிட்டார். புவனேஸ்வரியம்மாவும் சென்று திரும்பும்போது ஒருநாள் கண்ட மூர்த்தி, “வசந்தன் எப்படி இருக்கிறான். அவனுக்கு கலியாணம் ஏதும் ஒழுங்காக்கீற்று வாரியமோ? எப்ப உங்களைப் பார்க்க வருவான்” எனக் கேட்டான்.

புவனேஸ்வரிக்கோ புட்டுக் கொண்டு வந்தது கோபம். “ஏன் அவன் என்ன கலியாண விசாரிலா திரிகிறான். இப்பதானே போனவன், இன்னும் அவனுக்குக் காலம் கிடக்கு. வீணா இப்ப நாடு இருக்கிற சீரில இங்க வந்து என்ன சாகச் சொல்லுறியளே. அங்க அவன் நிம்மதியா இருக்கிறது உங்களுக்குப் பிடிக்கேல்லையோ?” எனச் சினந்து கொண்டான். இதைக் கேட்ட மூர்த்தி,

“வசந்தன் அங்க ஏதும் பாத்திட்டாலும் நீங்களாக ஏதும் செய்து வைச்சால் எண்டு தான்.....” எனக் கூறியபோது

“உங்கட சகவாசம் இல்லாம இருக்கிறதால்தான் அவனுக்கு அந்த எண்ணம் இல்லை. வர விருப்பம் எண்டுதான் சொன்னது பிள்ளை. நாங்க தான் இங்க வந்தா இங்க உள்ளதுகள் அவனைக் கெடுத்திடும் என்று வரவேணாம் என்று சொல்லிற்று வந்தனாங்கள். சின்ன வனையும் அனுப்பிக்கொண்டு நாங்களும் கொழும்பில வீடு எடுத்த பிறகு முடிஞ்சா அங்காவ போய்த்தான் அதைப் பற்றி

யோசிப்பம். அதுக்குள்ள என்ர பிள்ளை செய்யாது. அவனுக்கு இன்னும் வயச இருக்குத் தானே” என்று குழந்தைப் பிள்ளை போல என முப்பத்தி மூன்று வயதைக் கூறியது சிரிப்பாகத்தான் இருந்தது மூர்த்திக்கு.

நாட்டுச் சூழலில் பொருளாதாரத் தடைகளைத் தாங்கிய குடும்ப வாழ்க்கை மூர்த்திக்குப் பெரும் சுமையாய் இருந்ததால் காலத்துக்கு ஏற்ற தொழிலாசம் மண்ணெண்ணை, விறகு, தேய்காய், பொச்சுமட்டை என தொகையாகப் பெற்று வர பலமைல் பிரயாணங்கள், பலவித தடைதாண்டி வருவதில் அவன் வாழ்க்கை செல்லும். சில சமயம் போகும்போது பிரயாணிகளை ஏற்றி இறக்குவதிலும் பிரயாண வண்டியாகத் தன் மிதி வண்டியை மாற்றிக் கொள்வான். அந்த மிதி வண்டி வியாபாரிகளின் தொகையோ இன்றைய காலத்தில் பல குடும்பங்களைக் காப்பாற்றும் தொழிலாக மட்டுமல்ல பொருளாதாரத் தேவைகளைக் கூடத் தீர்க்கும் வழியாகவும் அமைவது காலம் அறிந்த உண்மை தான்.

போக்குவரத்து, உணவுத் தட்டுப்பாடுகள் வரும்போது மட்டும் மிதிவண்டி வியாபாரிகள் வரவை எதிர்பார்த்து நாடி நிற்கும் நகரக் கூட்டத்தைக் கண்டு விட்டதும் உன்னி உழக்கியபடியே தமது தொழிலின் மகத்துவத்தை

சிரித்திருக்கிறார் குருதேவர்
 சீடன்:- குருதேவா மணனி சற்றேறும் ஏறுமாறாக நடப்பாளானால்.....
 குருதேவர்:- கூராமல் கிளாலி செல்.

எண்ணி அந்தக் களைப்பிலும் ஓர் மகிழ்வைக் காண்பான்.

அன்று பிரயாண வசதியற்ற நிலையில் நகரம் ஸ்தம்பித்த போது அவசரமாகச் செல்ல பல மூட்டை முடிச்சுகளுடன் நின்றவர்களுடன் புவனேஸ்வரியும் நகரத்தில் நின்றபோது மூர்த்தியை அங்கு கண்டதும் நெருங்கிய உறவு போன்று உரையாடித் தன் பயணத்தைத் தொடரவும் துணையாக வரும் படி அழைத்தாள்.

“என்ன மூர்த்தி கனநாளாய் வீட்டுப்பக்கம் காணவில்லை” என்றாள். “எங்க நீங்க இந்தப் பக்கம் இண்டைக்கு? அங்கால போக ஏலாது. சண்டை நடந்துகொண்டு இருக்கு. நாங்களும் போய்த்தான் குறுக்கு வழியால வாறம். நாளைக்குச் சில வேளை சண்டை ஓஞ்சா போகலாம்” என்றாள்.

“மூர்த்தி உனக்குத் தெரியும்தானே. தம்பியோட கதைக்க வேணும். சின்னவனுக்கு விசா எடுக்க வரச் சொன்னவன். அதுதான் அவசரமாகப் போக வேணும். வீட்ட சொல்லிற்று வாவன். கொழும்புக்குப் போய்ற்று வருவம்.”

“இது உடனமுடியுமா? உங்களைப் போல வீட்டை விட்டிற்று வர நான் என்ன ஒண்டிக் கட்டையா?” என்றாள் மூர்த்தி.

“இப்ப சண்டை எண்டா நாங்க போறது பிந்தினாலும் வீட்டை ஆயத்தப்படுத்திப் போட்டுவாவன்”

“எனக்கென்னவோ ஊரில இருந்து பிள்ளையளை விட்டிட்டு வாறதெண்டா.....”

“நீ இப்ப எல்லாம் இப்படித்தான். ஆனா உன்ர சினேகிதன் உன்னைப் பெரிசாச் சொல்லுவான். எது எண்டாலும் மூர்த்தியிட்டச் சொல்லிச் செய்வி

யங்கோ எண்டு. நீதான் தம்பியை மறந்து போய்ற்றியே அதாலதான் வீட்டுப் பக்கமே வாறதில்லை. சும்மா சாட்டுக்கு நண்பன் என்று சொல்லுறதில்.....”

“ஏன் அப்பிடிப் பெரிய வார்த்தைகளைக் கொட்டுறியள். அவன் எங்க இருந்தாலும் நண்பன் நண்பன்தான்.”

“அப்ப நம்பிச் சொன்னதைத்தானே நான் கேக்கிறன்” என புவனேஸ்வரி நட்பு எனும் அம்பை ஏவி விட்டாள். இந்த வார்த்தையில் இரும்பு மனமும் இழகி விரும் நிலையில் அவ்வாறமே புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

குட்டிக் குட்டி கிராமம் போலவே எமது மக்கள் அங்கு ஆறு மாதம், ஒரு வருடம், இரண்டு வருடம் என வெளி நாட்டு உறவைத் தரிசிக்கக் கொழும்பு நகரில் கொட்டல் என்ற போட்டுடன் அகதிமுகாம் வாழ்க்கையாலும் அலங்கோலச் செயல்களாலும் அந்நியநாட்டுப் பணத்தைத் தங்குமிடத்திற்கும், களியாட்டத்திற்கும் செலவழிப்பது கண்டு சித்தப் பிரமையே பிடித்து விடும் போல் இருந்தது மூர்த்திக்கு.

புவனேஸ்வரி தன் காரியத்தில் கண்ணாக வரங்களைக் கேட்கும் பக்தனைப் போலவே தொலைபேசிக் கூண்டுக்குள் வெட்கத்தை விட்டு சத்தமாகக் கேட்டுக் கொண்டு நின்றாள். ஏதோ பேச்சில் தன்னோடு நண்

பன் மூர்த்தி வந்திருப்பதைக் கூறினாள். வசந்தனோ மூர்த்தியோடு கதைக்க ஆர்வம் கொண்டு மூர்த்தியோடு கதைத்தான்.

நண்பர்களின் பேச்சுக்களை புவனேஸ்வரியால் பொறுக்க முடியவில்லை. “வீணாக நேரம் போகுது. காசு கூடப் போகுது” என புறு புறுத்துக் கொண்டாள்.

“வசந்தன், எப்ப வருவாய், நாங்கள் எப்ப நேரசந்திப் போம். உன்ர கலியாணத்திற்கு காவது வந்து போவன். பார்க்க ஆசையாய் இருக்கடா மச்சான்” என்றாள்.

தொலைபேசி மறு பக்கமோ பதில் வரவில்லை. முனங்கலுடன் அமுகுரல் போற் தடுமாறியது.

“வசந்தன் நான் ஏதும் தப்பாய் கூறினால் மன்னிச்சிடன்” என்றாள் மூர்த்தி.

“இல்லை மச்சான் இல்லை இந்த வார்த்தைகளை இதுவரை கேட்டறியேன் நான். என்னோடு பேச, என்னைப் பார்க்க, என்னோடு உறவாட உனக்கு மட்டும்தான் ஆசையா? எனக்கு இராதா, இப்படி உறவு ஒன்றாவது இருக்கே எண்டுதான்...” என விக்கலோடு முனங்கல் ஒலிகேட்க,

“ஏன் மச்சான் நான் மட்டுமா, உன் வீட்டாரும் இருக்கினம் தானே.”

உத்தம புத்திரன்

தந்தை:- மகனே!

மகன்:- அப்பா!

தந்தை:- தமிழ் மாணவர் கல்வி ஒரு தடை தாண்டலோட்டம். நீ விழித்திருந்து படிக்கவேணும்.

மகன்:- பகலிலே தடைதாண்டும் ஓட்டமல்ல.

இது

இருட்டில் தடைதாண்டும் ஓட்டம்.

“மூர்த்தி, வீட்டுக்கு எப்பவும் பணமும் பொருளும் அனுப்பினாப் போதுமே யொழிய ஒரு நாளாவது என்னைக் காணவோ, என் எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவோ நேரமில்லை. இப்ப நான் ஒரு முட்டை போடும் வரத்துத்தான், அதுதான் எண்ணம் அவர்களுக்கு” என்று விக்கிவிக்கி அழுதபடி கூறும் போது அந்த ரிக்கும் ஆத்மாவின் குரல் போல் அவன் நிலையுணர்ந்து மூர்த்தியின் கண்கள் கசிந்தன.

பொறுத்தது போதும் என புவனேஸ்வரி அம்மாள் தொலைபேசியை மூர்த்தியிடமிருந்து பிடுங்கியபடி “தம்பி வசந்தன் நீ நல்லாயிருக்க வேணும். இவங்களைப் போல கஸ்ரப்படவா இங்க வரப் போறாய். இவன் சொல்லைக் கேட்டு இங்க வந்திடாத. உன் உயர்வுகள் இவங்களுக்குப் பிடிக்கேல்லை. அதுதான் இப்படிச் சொல்லுறான்” என்றாள் புவனேஸ்வரி அம்மாள்.

“அம்மா, நாடு எப்ப சீராகிறது. நாம் எப்ப வாறது. இந்த இன்னலில் பக்கத்தில் நிண்டு உதவ ஒரு ஆண் துணையுமில்லாது இங்க இருந்து உழைக்கிறதில் என்ன பயன்?”

“தம்பி, நீ வந்திடாத, வந்தா போக ஏலாது. பிரச்சினை பணம் அனுப்பு, அது போதும், இதுகளைப் போல கெட்டழியாமல் அங்க இரு. உனக்கு இன்னும் காலம் கிடக்கு” என புவனேஸ்வரி அம்மா கடிந்து கொண்டாள்.

“காலம் கிடக்குத்தான் அம்மா. உங்க திட்டங்கள் நிறைவேறும்படி உழைச்ச முடிச்சது போதும் நான் இன்னும் குழந்தைதான் உங்களுக்கு. ஆனா அன்பாகக் கதைத்து இன்ப துன்பங்களிற் பகிர என்ற உணர்வுகளைப் புரிஞ்ச நண்பனுக்கு உள்ள அக்கறை உங்களுக்கும் வரக் காலம் கிடக்கு என்பதை உணர்ந்திட்டன்.

நான் பார்க்க ஆசைப்படுகிற நான் பிறந்த மண்ணையும் என் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு என்னைப் பார்க்க விரும்பும் நண்பனையும் பார்க்கிறதோட மட்டுமல்ல எந்தக் கஸ்ரம் இருந்தாலும் எங்கட மண்ணில் வாழ்கிறதில் உள்ள நிம்மதி எந்த நாட்டிலும் அனுபவிக்க முடியாது என்றதை

நான் உணர்ந்துதான் வாறன் பணத்தை மட்டும் எதிர்பார்க்கும் உங்களுக்குப் பாசத்தின் உணர்வுகள் புரிய காலம் கிடக்குத்தான் அம்மா” என்ற

வார்த்தையோடு திகைத்து நின்ற புவனேஸ்வரிக்கு மறுபக்கத்தொலைபேசி துண்டிக்கப்பட்டது கூட அவள் புலனுக்குத் தாமதமாகவே தெரிந்தது. □

நாத சுரம்

கூ லஞ் சென்ற நாதஸ்வர வித்துவான் இணுவில் என். ஆர். கோவிந்தசாமி அவர்கள் இளம்வயதில் திருக்களர் கோவிந்தசாமிப்பிள்ளை என்ற நாதஸ்வரமேகையிடம் குரு குலவாசப் பயிற்சி பெற்று வரும்பொழுது ஒரு அபூர்வ நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது.

குரு ஆதின வித்துவானாக இருந்த தேவஸ்தானத்தில் உச்சிக்காலப் பூஜைக்கு அவர் வாசிக்க வேண்டும். ஆனால் அவருக்கோ உடல் நிலை சரியில்லை. தனக்காக யாரை அனுப்புவது என்று யோசிக்கிறார். தனது மாணவர்களுள் யாழ்ப்பாணத்துப் பையன் கோவிந்தசாமியை அனுப்பினால் பரவாயில்லை என்று யோசிக்கிறார். அப்படியே கோவிந்தசாமிக்குக் கட்டளை இருக்கிறார்.

இளைஞனான கோவிந்தசாமி யாரையும் பொருட்படுத்தவில்லை. முதல் நாள் குரு சொல்லிக் கொடுத்த சஹானா இராகத்தை வாசிக்கிறார்.

வந்தது கஷ்ட காலம். அங்கு உச்சிக்காலப் பூஜைக்கு வந்திருந்த முக்காடிட்ட விதவைப் பிராமணப் பெண்களுட்படப் பல பெண்கள் கூச்சலிடுகின்றனர் “யாரு இந்த ஞானங்கெட்ட பயல் மத்தியான வேளையில் சஹானா வாசிக்கிறானே?” என்று ஏகப்பட்ட ரகளை.

குருவுக்குச் செய்தி எட்டுகிறது. அவர் சுகயீனத்தோடு ஓடோடி வந்து “அவன் என் சிஷ்யப்பிள்ளை யாழ்ப்பாணத்துப் பையன், தெரியாமல் செய்து விட்டான்” என்று கூறி மன்னிப்புக் கேட்கிறார்.

இளைஞன் கோவிந்தசாமிக்கு இதெல்லாம் கூடப் பெரிதாயிருக்கவில்லை. “நான் சஹானாதான் வாசித்திருக்கிறேன்” என்ற பெருமை அவருக்கு.

ஆறு ஆண்டுகள் கழித்து அவர் யாழ்ப்பாணம் திரும்பும் பொழுது “பையா அன்னிக்கு என்னுடைய மானத்தைக் காப்பாற்றினாய்; நீ நிச்சயம் மேல்நிலைக்கு வருவாய்” என்று ஆசீர்வதித்தார்.

நவாலியூர் நா. சச்சிதானந்தன்

வீரனின் அச்சம்

மனிதர்கள் பலவிதம். அதிலுஞ் சிலர் மிகப் புதினமான குணாதிசயங்களை வெளிக்காட்டுகின்றார்கள். இங்கு நாம் குறிப்பிடப்போவது ஒரு தளபதியைப் பற்றி.

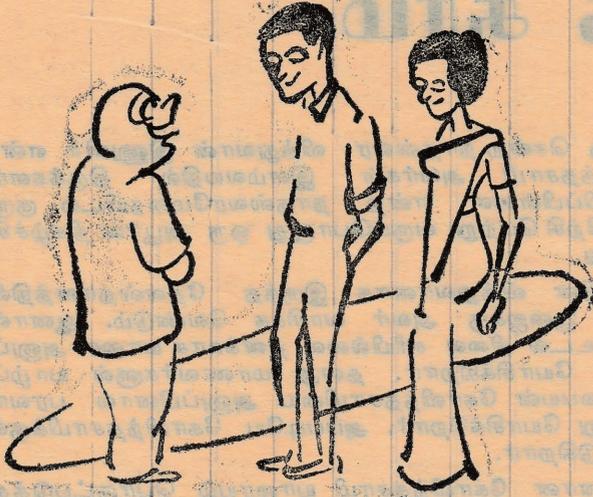
இரண்டாம் உலகப்போர் கர்ணகரேமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றது—

விமானங்கள் அடைமழையாய்க் குண்டுகளைப் பொழிந்து தள்ளுகின்றன. இவ்வீர அப்படியாக ஏதும் நடப்பதாகத்தெரிந்து

(13ஆம் பக்கம் பார்க்க)

“நீ அந்நிய நாடு போகவில்லையே”

“எனக்கு ஊர் அரிசிச் சோறில்லாமல் இருக்கேலாது”

நவதானியம்

பொருட்கள்

உள்ளூர் உற்பத்தி

விற்பனை

கொள்வனவு

கொமிசன் ஏஜென்சி,

உருளைக் கிழங்கு

மற்றும்

சுதேசியங்களின் சந்தை

காங்கேஸ்வரன் ஸ்ரோர்ஸ்

யாழ் வீதி,

கிளிநொச்சி.

ஒரு வைத்தியரின் தினக் குறிப்பேட்டிலிருந்து.

நித்திரையிலிருந்து அவள் திருக்கிட்டு விழித்து, தான் விழித்ததற்கான காரணத்தைச் சிந்திப்பதற்கிடையில், குழந்தையின் அனுக்கம், தெளிவாகக் காதில் விழுந்து அதன் அதிர்வுகள் மின் வேகத்தில் பாய்ந்து மூளையின் மைய நரம்புப் பகுதிகளை எட்டி, அவளைப் பதற்றத்துடன் இயங்க வைத்தது.

இருட்டில் கையைத் துளாவிக் குழந்தையை அணைத்ததும், அது அனலாகத் தவித்தது.

தவிப்பினாலும் கை விலகாது, மேலும் ஆதரவுடன் மார்புடன் அணைத்துத் தூக்கி, மடியில் கிடத்தியது. சணவனை அருட்டுவித்து, நெருப்பெட்டியைத் தடவி எடுத்து, தேங்காயெண்ணெய் விளக்கை ஏற்றுவித்து, நேரத்தைப் பார்த்த போது, பெரிய கம்பியும் சிறிய கம்பியும் ஒன்றுக்கு எதிரே குலவிக் குழைந்து நின்றன.

குழந்தை, வரண்டு கிடந்த தன் உடடுகளை நாளினால் தடவி ஈரலிப்பாக்க முயன்று, தோல் வியற்று, தலையை பக்கவாட்டில் அசைத்துச் சினுங்கியது; உடலைக் குறட்டி நடுங்கியது.

இன்னமும் ஒரு வயது கூட ஆகவில்லை! வாறழிமைதான் முதலாவது பிறந்த தினம். அதற்கிடையில் இந்தக் காய்ச்சல்! சோர்ந்து தளர்ந்த மனத்தைத் தூண்டி எழுப்பிக் கொண்டே கேட்டாள்,

“பனடோல் கிடக்கோ எண்டு லாச்சி யிக்கை பாருங்கோ”

“பனடோலோ.....! இப்ப எங்கை கிடைக்கது, மூண்டு வரியமா கரண்டும் இல்லை, மண்ணெண்ணயும் இல்லை, மருந்தும் இல்லை; நோய்காரராக்கியெண்டாலும் எங்களைப் பணிய வைக்கலாம் எண்டு பாக்கிறான் போலை.....”

குரலில் சலிப்பும் ஏளனமும் மேலோங்கி நின்றாலும், மனத்தின் உறுதி அடிநாதமாய் ஒலித்தது.

குளிசை கிடைக்கவில்லை. குழந்தையின் காய்ச்சலோ ஏறிக் கொண்டே போகிறது. வலித்து விடுமோ என்ற பயம்வேறு, சிவலிங்கம் டொக்டர்டை போகலாமெண்டால் இந்த இருட்டுக்கை டோர்ச் லைட்டும் இல்லாமல், சைக்கிளுக்கு டைனமோவும் இல்லாமல் எப்படிப் போவது!

அவளுக்குத்தான் யோசனை உதித்தது. “சந்தி மருந்துக் கடைக்காரத் தம்பிக்கு கையோடையோடேனே வீடு, போய்க் கேளுங்கோவன் ஏதேனும் மருந்து தருவான்”

மருந்துக் கடைக்காரத் தம்பி அந்த அகால நேரத்திலும் அலுக்காமல் சினக்காமல் எழுந்தான், அனுதாபத்துடன் கதையைக் கேட்டான், கரிசனையுடன் மருந்தைக் கொடுத்தான்

“வெள்ளைக் குளிசையிலும், மூடிக் குளிசையிலும் பாதி பாதி, ஆறு மணித்தியாலத் திற்கு ஒருக்கால் குடுங்கோ.....”

“இரண்டு நேர மருந்து போதும்; காலமை டொக்டரிட்டைக் காட்டுறதுதுனே”

“உங்களுக்குன்ன விசரே.....! நேரத்தையும் வீணாக்கி, காசையும் செலவழிக்க டொக்

-: மருதடியான் :-

டார்டைக் காட்டப் போறியளோ? பேசாமல் இதைக் கொண்டு போய்க் குடுங்கோ, இரண்டு நாளிலை சுகமாகி விடும்”

அவன் கேட்ட காசைக் கொடுக்கும் போது தான், தனது இக்கட்டான நிலையைப் பயன்படுத்தி, கூடுதலாகக் காசைக் கறந்து விட்டானோ என்ற எண்ணம் மனதின் ஓர் மூலையில் எட்டிப் பார்த்தது. ஆனாலும் ஆபத்தில் உதவியவனைப் பற்றி அப்படி எண்ணக் கூடாது என்று தனக்குத் தானே சமாதானப்படுத்திக் கொண்டான்.

இரண்டு நாளாகியும் காய்ச்சல் விடவில்லை. உடல் தளர்ந்து, கண்கள் சோர்ந்து, முகமும் சினந்துவிட்டது. வாய் அவிந்து, அக்கரம் போட்டது போல் - குங்குமமும், கட்டித் தயிரும் அருகருகே பொட்டுப் பொட்டாய்ச் சேர்ந்திருப்பது போல் - பால் குடிக்கக் கூட முடியாது அவதிப்பட்டது.

டொக்டரிடம் ஓடினார்கள். அமைதியாக, ஆறுதலாக, முகத்தில் சலன

மின்றிக் குழந்தையைச் சோதித்த, அவரது முகம் மலர்ந்தது.

“பயப்பட ஒன்றுமில்லை, சின்னமுத்துப் போடப் போகிறது மருந்தொன்றும் தேவையில்லை, பனடோல் மாத்திரம் குடுங்கோ.....”

.... ஆனால் ஏன் இந்த வாயவிச்சல்! ஏதாவது கடுமையான மருந்து கொடுத்தீர்களா? ” என விசாரித்தார்.

இவர்கள் விடயத்தைக் கூறி, மிச்சக் குளிசைகளையும் அவருக்குக் காட்டினார்கள்.

பதை பதைத்துப் போனார் டொக்டர்!
.....அந்தக் குளிசைகளைக் கண்டதும்!!

“ இவ்வளவு கடுமையான மருந்துகளை, இந்தக் குழந்தைக்குக் கொடுத்த மடையன் யார்? ” கொதித்தார்.

மடையர்கள் அல்ல கபடர்கள்.

அது ‘குளோரம் பெனிக்கால்’ என்ற நுண்ணுயிர் கொல்லி மருந்து. பொதுவாக வெள்ளையும் பச்சையும் கலந்த கூட்டுக் குளிசையாகவோ (Capsule), தனி வெள்ளை நிறமான கூட்டுக் குளிசையாகவோ கிடைக்கும் (நிறத்தை நினைவில் வைத்திருங்கள்; போலி வைத்தியர்களை இனங்காண உதவலாம்)

சில காலத்திற்கு முன் தாராளமாகக் கிடைத்தது. விலையும் ஏனைய நுண்ணுயிர் கொல்லி மருந்துகளோடு ஒப்பிடுகையில் மலிவாக இருந்தது. எனவேதான் மருந்தின் பக்க விளைவுகள் பற்றித் தெரியாமலோ, அல்லது தெரிந்தும் அக்கறைப்படாமலோ மருந்துக் கடைக்காரர்களாலும் போலிடாக்டர்களாலும் தாராளமாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

‘குளோரம் பெனிக்கால்’ மிக வீரியமான மருந்து. ஆனால் சில ஆபத்தான பக்க விளைவுகளை அதன் துஷ் பிரயோகம் கொண்டு வரலாம். தவறாகவும் அதிகமாகவும் உபயோகித்தால் அது எலும்பு மச்சைகளைத் தாக்கி, இரத்தத்தில் வெண் குருதிக் கலன்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து ஆபத்தைக் கொண்டு வரலாம்; ஏன் மரணம் கூடச் சம்பவிக்கலாம்.

எனவேதான் நெருப்புக்காய்ச்சல், மூளைக் காய்ச்சல் போன்ற மிக ஆபத்தான நோய்களுக்கு மாத்திரம் அதன் பாவனையைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளனர். இது சட்டங்களினால் இடப்பட்ட கட்டுப்பாடு அல்ல, மருத்துவ உலகம் தனக்குத் தானே போட்டுக்கொண்ட கட்டுப்பாடு. இரத்தப் பரிசோதனைகளின் அடிப்படையில்தான் இம் மருந்தைக் கொடுப்பார்கள். கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கும், பாலகர்களுக்கும் கொடுப்பதேயில்லை.

பிடவை வியாபாரம்

மங்கலம் பொங்கும் மணநாளில்
சிந்தை மகிழ்ந்து சீரிய அழகுடன்
பொன்னகைக்கு புன்னகை வழங்க

சிடவைகளின்

தேர்வை

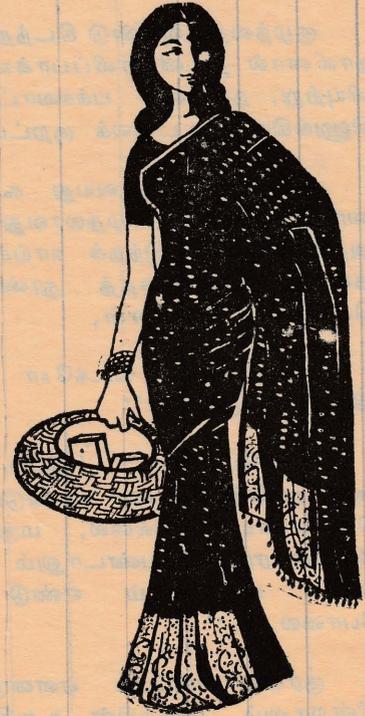
தேவைக்கேற்றபடி

சகலவிதமான பிடவைகளுக்கும்
நீங்கள் நாடவேண்டியது.

குமரன் ரெக்ஸ்ரையில்ஸ்

யாழ் வீதி.

கிளிநொச்சி.

அந்த மருந்தைத்தான் மருந்தே தேவைப் படாத சின்னமுத்து நோய்க்கு, அதுவும் ஒரு வயது கூட நிரம்பாத குழந்தைக்குக் கொடுத்திருக்கிறான்.

ஈவிரக்கமற்ற பாவி

இரும்புப் பெட்டியை நிறைத்து, நிறைத்து இருதயமும் இரும்பாக இறுகிவிட்டதோ!

ஐந்து வருட மருத்துவப் பயிப்பும், ஓரிண்டு வருட உள்ளக வைத்தியப் பயிற்சியும் பெற்ற வைத்தியர்கள் மிகுந்த அவதானத்துடனும், நிதானத்துடனும் ஏன் பயத்துடனும் கூட உபயோகிக்கும் இந்த மருந்தையும் இது போன்ற இன்னும் எத்தனையோ மருந்துகளையும் மருந்துக் கடைக்காரர்கள், எந்த மருத்துவரின் மருந்துச் சிட்டையும் இன்றி, கட்டுப்பாடின்றித் தாராளமாக விற்பனை செய்கிறார்கள்.

வெறும் விற்பனை மாத்திரமல்ல. வைத்தியம் கூடச் செய்கிறார்கள்.

நோயைக் கூறினால் போதும், கேள்வியோ, மருத்துவப் பரிசோதனையோ கிடையாது. மருத்துவ அறிவு கூட வேண்டியதில்லை. மருந்தைக் கடதாசியில் சுருட்டிக் கையில் கொடுத்துவிடுவார்கள்.

சாதாரண வயிற்றோட்டம், காய்ச்சல், இரும்புப் போன்ற அறிகுறிகளுக்குக் கூட கடுமையான நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகள் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அவற்றில் பல நுண்ணங்கிகளுக்கு எதிரான செயற்திறனை இழந்து விடுகின்றன. உதாரணத்திற்கு, டெட்ராசைக்கிளினைக் கூறலாம். ஒரு காலத்தில் மிக வலியமாகக் கருதப்பட்ட மருந்து. இன்று பெரும்பாலும் செயற்திறனை இழந்து நிற்கிறது. இப்பொழுது மருந்துக் கடைக்காரர்களால் சீனிமிட்டாய் போல் அள்ளிக் கொடுக்கப்படும் அம்பிலினின் மருந்துக்கும் விரைவில் இக்கதி ஏற்படலாம்.

மருந்து வியாபாரத்தோடு ஏன் வைத்தியமும் செய்கிறார்கள்.

தொடரும்.....

என் உயிரைத் தீப்பெட்டியாக்குகிறேன் - இருளைப் போக்குவதற்காக.

— யாரோ

வீரனின்...

(09ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கொண்டவராயில்லை. மத்தியில் சர்வசாதாரணமாகவே நடமாடினார். அதுபோலவே வீரர்களுக்கு ஆணைகளையும் பிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தார்.

“பாதுகாப்பகழிகள்” என்ற சங்கதி இருப்பதே அவருக்குத் தெரியாதா? பட்டிக் - கூடத் தான் பார்க்கவில்லையே!

எந்த நொடியிலுமே உயிரைக் காவுகொண்டு விடக்கூடிய வான்தாக்குதல்கள்! கத்திமுனையில் நடக்கிற வேலை! ஆனால் மனிதர் அனாயாசமாக நடந்து கொண்டிருந்தார்.

எல்லோருக்கும் அதிசயம். ஒன்று தெரிந்தது. அவர் பாதுகாப்பு அகழிக்குள் பதுங்குவதற்குத் தான் மிக அஞ்சினார் மனோதத்துவ நிபுணர்கள் அவரைப் பரிசோதிக்க முனைகிறார்கள். அவரது மேல் மனதை உறங்கவைத்து ஆழ்மனதை விசாரத்துக்கு உட்படுத்துகின்றார்கள்.

இறுதியில் அவர்கள் கண்ட முடிவு?

அவர் சிறுவனாக இருந்த காலம்- நண்பர்களுடன் ஒளிந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். வீட்டில் இருந்த பெட்டி ஒன்றினுள் ஒளிந்தான். ஆனால் மூடி விழுந்தது. அந்த அதிர்வில் தானாகவே தாழிட்டுக்கொண்டது. சிறுவன் மிகவும் பயந்து போய் அலறினான். வெளியே யாருக்கும் கேட்கவில்லை. ஈற்றில் அவன் மயக்கமுற்றான். வீட்டார் ஏதேச்சையாக பெட்டியைத் திறந்தபோதுதான் அவன் மீட்கப்பட்டான். பச்சிளம் மனதில் எதுவுமே பசுமரத்தாணிபோற் பதிந்து விடுகின்றது. அப்பிராயத்தில் அது பற்றி ஏற்பட்ட அச்சம் அவரது ஆழ் மனதில் அடி வேருன்றி விட்டது. நன்கு வளர்ந்த பின்னருங்கூட இருட்டான அறை, பாரிய பெட்டிகளைக் கண்டாற் தொடை நடுங்குவராகவே இருந்தார். இது யுத்த களத்துப் பாதுகாப்பு அகழிகள் வரை தொடர்ந்தது.

சிரித்திரு

“வீட்டுக்காறர்.....வீட்டுக்காறர்.....!!”

“அதாரப்பா? இஞ்செ நிண்டு கூப்பிட்டா, கனடாவில் இருக்கிற வீட்டுக்காறருக்குக் கேட்குமே?”

“அப்ப நீங்கள்?.....”

“நாங்கள் இஞ்செ வாடகைக்கு இருக்கிறம்!”

— அங்கதன் —

“ANNAMS”

தேங்காய்த் தேம்பல் எதற்கு?

நம்பிக்கையான சேவை

பாதுகாப்பு உத்தரவாதம்

(தேங்காய் மொத்த சில்லறை விற்பனையாளர்)

“அன்னம்ஸ்”

ரான்ஸ்போட்ஸ்
சேவீஸ்

சந்தையடி,

சங்காளை.

கதைத்தேன்

சுவைஞர்

அன்னந் தண்ணியின்றி அந்த அகதி முகாமில் பசித் தீ கனன்று கொண்டிருந்தது.

குழந்தைகள் பாலில்லாது பெற்றோரின் மடியில் மயங்கிக் கிடந்தனர்.

வயிற்றோட்டம்-வாந்திபேதி வகைகளின் ஆட்சியில் இறப்பு சர்வ சாதாரணமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

அருகிலுள்ள விளைபாட்டு மைதானம் மயானமாக மாறியது. மரண அவலமும் மயான பீதியும் நிறைந்த சூழலில் அந்த அறிவு ஜீவி தன் பஞ்சடைந்த விழிகளால் ஒரு நாவலை மேய்ந்தபடி அறிவுத் தாகத் தைத் தணித்துக் கொண்டிருந்தது.

நாவலின் யதார்த்தத்தில் மெய் மறந்த அவர் அருகில் சுருண்டு கிடந்தவரைச் சுரண்டி.

“பாருங்கள்..... இந்த நாவல் வங்காள தேசப் பஞ்சத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது..... பசியின் கொடுமையை என்ன அருமையாக உருக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்..... சா..... அற்புதம்” என்ற படி படுத்திருந்த மனிதரின் இலக்கிய ரசனையை அறிய அவரைப் பார்த்தார்.

அவரின் கண்களில் சில இலையான்கள் அமைதியாக மொய்த்துக் கொண்டிருந்தன.

சிவானு

Mrs. டா:- டார்லிங் வாட்டு யூ மின் பைபஞ்சாங்கம்

Mr டா:- ஷேம்..... ஷேம்..... ஷேம்..... யூ டோண்ட் நோடமில் லக்கியம். இது பஞ்சத்தைப் பற்றிய ஒரு டமில் நாவல்.

Mrs. டா:- தாங்க் யூ. தாங்க் யூ. டார்லிங்.

Mr. டா:- டோண்ட் மென்சன்.

★ சிரித்திரன்

ஷெய்ஷைக்ஷைத் பல்ஷைக்ஷைத்

☆ “வடக்கு தபால்கள் உடைக்கப்பட மாட்டர்”

— செய்தி

“அது போல் வடக்கு வீடுகளையும் உடைக்காமல் விட்டா நல்லது”

— பல்லி

☆ போர் விமானங்கள் அரசு கொள்வனவு. பழைய முத்திரைகள் சேகரிப்பது போல் அரசாங்கம் பழைய விமானங்கள் சேகரிக்கின்றது.

— பல்லி

☆ விசர் நாய் கடித்து 4 பேர் மரணம்

— செய்தி

தடுப்பூசிக்கு தடுப்பு இருக்கும் போது எப்படி உயிரைத் தடுப்பது.

— பல்லி

அரிய வாரிகள்

○ இந்த மண்ணில் நாணல்கள் கூட வளைந்து கொடுக்க நாணுகின்றன.

— நன்றி - ஈழநாதம்

○ கார் முகிலிலும் கனக மின்னல் உண்டு

— ஷெலி

○ உயிருக்கு எல்லை இருக்கும் போது எல்லையற்ற செல்வத்தினால் பயனென்ன?

— நன்றி - ஞானரதம்

○ நீ வெல்வதற்காகத்தான் உலகம் உன் காலடியில், நிமிர்ந்து நில் நிலவு உனக்குத் திலகமிடும்.

— சஞ்சயன்

- வீடியோ:- கல்யாண வைபவ மாலை.
- பத்திரிகை:- இரத்தக் கொதி ஏற்படுத்தும் பட்டியல் பத்திரம்.
- சூரியன்:- இருட்டுக் குப்பை கூட்டும் விளக்குமாறு.
- கடல்:- மையவாடி.
- விவாகரத்து:- 'கோடு' தாண்டும் சடங்கு.
- மனிதன்:- நுளம்பின் இரத்த வங்கி.
- விமானமோட்டி:- உலகம் சுற்றும் வாலிபன்.
- அரசியல்வாதி:- வாய்ப்பந்தலில் புடலங்காய் பிடுங்குபவன்.
- பணம்:- கடவுளின் தம்பி.
- நேவி:- கடிதம் சிழித்து விளையாடும் பேபி.

சிந்தனைப் புனம்

வரலாறு

வரலாறு என்பது செத்துப்போன காலத்தின் புதை குழிக்குள் உக்கிப்போன எலும்புகளைத் தேடுவதல்ல. கடந்துபோன நிகழ்வுகளை கால வரிசையில் நிரைப்படுத்தி விடுவதும் வரலாறு ஆகிவிடாது. வரலாறு என்பது மனித சமூக வாழ்வியக்கம் பற்றியது. அந்த அசைவியக்கத்திற்கும், மாற்றத்திற்கும் உந்தியல்பான தன்மைகள், சக்திகள், விதிகள் பற்றியது.

— பிரம்மஞானி

வீடு

கடவுள்களுக்கு வீடு கட்டுவதை விட வசிக்க இடமில்லாத மனிதர்களுக்கு வீடு கட்டுவதுதான் இன்றைய தேவை.

— அப்துல் ரகுமான்

சுதந்திரம்...?

மிருகங்கள், பறவைகளின் சுதந்திரத்திற்கும், மனிதர்களின் சுதந்திரத்திற்கும் எத்தனை வேறுபாடுகள். தமக்குத்தாமேபோடும் வேலிகளாலே குறுகிவிட்ட மனித மனங்களில் எப்படி சுதந்திர உணர்வைச் சுவைக்கமுடியும்?

— ஜோசப்பாலா

தொகுப்பு: ஸ்ரான்லி ரெக்கோ

யாழினி நகை மாளிகை. என் மன மாளிகை.

உங்கள் எண்ணங்களை 22 கரட்டில் வடிவமைத்து, அழகமைத்துத் தருபவர்கள்.

மங்காப்புகழ் படைக்கும் தங்க நகை மாளிகை

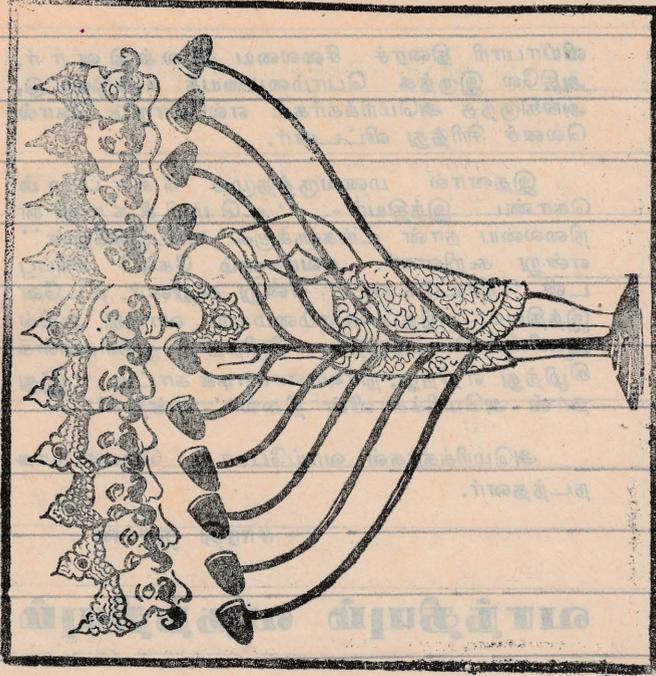
ஓடர் வேலைகளையும் செய்து கொடுப்பவர்கள்.

நகைகளுக்கு நாடவேண்டிய தாபனம்

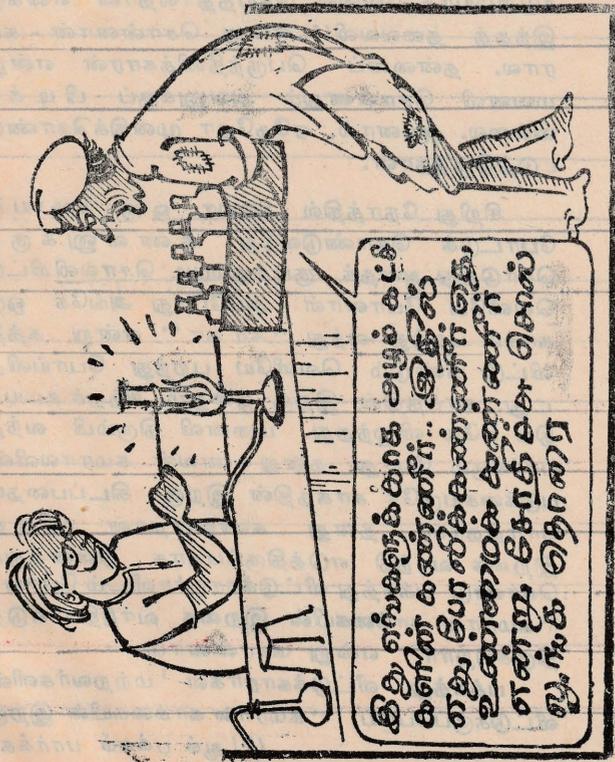
யாழினி நகை மாளிகை

யாழ் வீதி,

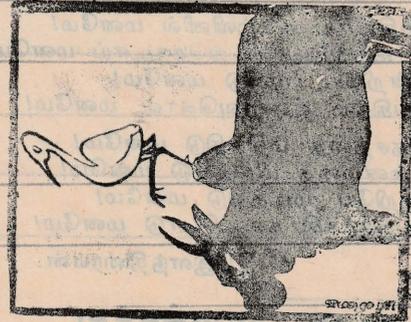
கிளிநொச்சி.

ச
வை
நீ
ல

இது எங்களுக்குள் கருக அழும் கட்டி
களின் கண்ணீர்.. இதில்
எது போலீசுகண்ணீர் எது,
உணாமல் கண்ணீர்
என்னுள் செருதி உள்ள செல்
லுக்கு தெரைய

ஏரியும்
கொக்கும்

புதுக் கவிதை

இலக் கணச் செங்கோல்
யாப்புச் சிம்மாசனம்
எதுகைப் பல்லக்கு
மோனைத் தேர்கள்
தனிமொழிச் சேனை
பண்டித பவனி -
இவையெதுவும் இல்லாத -
கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே
ஆளக் கற்றுக் கொண்ட புதிய மக்க
ளாட்டி முறையே புதுக்கவிதை

- மு. மேத்தா.

(நன்றி:- ஞானரதம்;
ஏப்ரல் - 1973)

மனத்திலே இருந்த நீனைத்திடு மனமே!

தாயசம் காத்திட விழித்திடு மனமே!
தன்னிலை மறந்து விலகிடாய் மனமே!
தளர்ந்திடாய் பகைகண்டு எழுந்திடு மனமே!
தண்ணீர்போல் வாழ்ந்திடப் பழகிடு மனமே!
அடிமையாய் பிறருக்கு ஆகாதே மனமே!
அடிமனக் கிளர்ச்சியை அளவிடு மனமே!
அறிந்துமே நடந்திடு எதிலுமே மனமே!
அற்பசிறு விடயத்தில் அடிபடாய் மனமே!
ஓயுதல் செய்திடாய் வாழ்வினில் மனமே!
உண்மைகள் உறங்கிட இடங்கொடாய் மனமே!
ஒருபகை இன்றியே பழகிடு மனமே!
உன்புகழ் ஒங்கிடும் உணர்வுகொள் மனமே!
மனிதரின் நேசத்தை மதித்திடு மனமே!
மதித்திடா மனமதை மிதித்திடு மனமே!
பீதிகள் இன்றியே முடித்திடு மனமே!
மதிதனை வழியாக்கி நடைபோடு மனமே!
□ இளந்திரையன்.

இது தான் அமெரிக்கா!

அமெரிக்காவில், நவநாகரீகப் பொருட்
கள்வைத்து விற்பனை செய்யும் வியாபாரி ஒருவர்,
இந்தியாவின் நிலையைக் கேலி செய்ய வேண்
டும் என்ற நோக்கத்துடனே, பல கந்தல் துணி
களை ஒன்றாகத் தைத்து ஒரு பொம்மைக்கு
ஆடையாக அணிவித்து வைத்திருந்தார்.

ஒரு நாள் அவ்வழியே வந்த அமெரிக்க
இந்திய நண்பர்களை அழைத்து - "இந்தியா
வின் நிலையை உங்களுக்குக் காட்டட்டுமா?"
என்று கேட்டார். அவர்களும் வியப்புடன் -
"காட்டுங்கள்" என்று கூறினார்கள். உடனே

வியாபாரி திரைச் சீலையை விலக்கினார்.
அதிலே இருந்த பொம்மையைக் கண்டுவிட்டு,
அங்கிருந்த அமெரிக்கர்கள் எல்லோரும் கொல்
லெனச் சிரித்து விட்டனர்.

இதனால் மனவருத்தமும் கோபமும்
கொண்ட இந்தியர் - "அமெரிக்காவின்
நிலையை நான் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்"
என்று கூறினார். அவர்களும் கேலிச் சிரிப்பு
டன் "காட்டுங்கள்" என்று கூறினர். உடனே
இந்தியர், அந்தப் பொம்மையை வாங்கி, அதில்
அணிவிக்கப்பட்டிருந்த கிழிந்த துணிகளைக்
கிழித்து எறிந்து, நிர்வாணமாகக் காட்டி, "இது
தான் அமெரிக்காவின் நிலை" என்றார்.

அமெரிக்கர்கள் வாய்பேசாது மௌனமாக
நடந்தனர்.

- சாரதி தாசன்

வாந்தியும் வதந்தியும்

ஒரு நாள் கமராலவுக்கு உடல் நலமில்லா
மல் இருந்தது.

"ஆளவோடு சாப்பிட வேண்டும். ஒரே
யடியா வயிற்றில் திணித்தால் இப்படித்தான்
ஆகும்" என்றாள் கமராலவின் மனைவி கமலா.

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. வயலில்
சடுமையாக வேலை செய்ததால்தான் எனக்கு
இந்தத் தலைவலி" என்று சொன்னான் - கம
ரால, தன்னைப் பெருந்தீனிக்காரன் என்று
மனைவி சொன்னதும் அவனுக்குப் பிடிக்க
வில்லை. அதனால், ஏதேதோ முனகிக்கொண்டு
டடுத்திருந்தான்.

சிறிது நேரத்தில் கமலா ஒரு கஷாயம்
போட்டுக் கொண்டு வந்து கணவனுக்குக்
கொடுத்து அதைக் குடிக்கும்படி சொல்லிவிட்டு
வெளியே போனாள். அப்போது அங்கே ஒரு
காகம் பறந்து வந்து "காகா" என்று கத்தி
விட்டு மீண்டும் வெளியே பறந்து போய்விட்
டது. காகத்தின் இறகு ஒன்றும் அந்தச் சமயக்
தில் கீழே விழுந்தது. மனைவி திரும்பி வந்து
பார்க்கும் போது, தனது கணவன் கமராலவின்
படுக்கையருகே காகத்தின் இறகு கிடப்பதைப்
பார்த்தான். தனது கணவன்தான் அந்த
இறகை வாந்தி எடுத்திருப்பதாக நினைத்துக்
கொண்டு பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களிடம் போய் -
"கமரால காகக்கையின் இறகை வாந்தி எடுக்
திருக்கிறார்" என்று சொன்னான்.

பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் மற்றவர்களின்
வீட்டுக்குப்போய்; "கமரால காகக்கையின் இறகு
(2) ஆம் பக்கம் பார்க்க)

கண்ணீர்ப் பூக்கள்

கண்களில் உலாவும்

கமலேஸ்வரி

“முதலில் மன நோய்க்கு வைத்தியம் செய்யுங்கள் பின்பு உடல் நோய்க்கு சிகிச்சை செய்யுங்கள்” என மன நோய் மருத்துவ நிபுணர் கூறுவார். இந்த தத்துவ வார்த்தையை முற்றாக உணர்ந்தவர் கமலேஸ்வரி. தத்துவத்தை முற்றாக உணர்ந்தவர் மட்டுமல்லாது, செயலிலும் காட்டியவர் அவர். நோய் காரணமாக நோயாளிக்கு மன உளைவு ஏற்படுவது இயல்பு. அதை உணர்ந்து அவர் நோயாளிகளை இன் முகம் காட்டி வரவேற்று ‘ஒத்தட வார்த்தைகள்’ பேசி தென் பூட்டுவது அவரின் இயல்பு. சுருங்கக் கூறின் அவரின் வாழ்க்கை மனோதத்துவ நூலின் சுருக்கமென்றே கூறலாம். வைத்தியக் கலாநிதி திருமதி நாகேந்திரா, உதவி வைத்தியர்கள், சக ஊழியர்கள் எல்லோரும் இப்போது எங்கள் கமலேஸ்வரி எங்கே என்று ஏங்குகின்றார்கள்.

நித்திரைத் திரையால் உன்னை மூடிக்கொண்டு இன்று மீளாத நித்திரை செய்கின்றாய். உன் தாயார் ஜேர்மனியிலுள்ள உன் அன்புச் சகோதரிக்கு தாங்க முடியாத உன் பிரிவை எப்படிச் சொல்வேன் என்று கதறுகிறாள். அண்ணா வடிக்கும் கண்ணீரை சொல்லால் வடிக்க முடியாது. “நீங்கள் சுகமில்லாதவர் உங்களை நல்ல சுகப்படுத்தி கெதியாய் வீடு அனுப்பி வைக்கிறோம் என்று நீ அன்பு ததும்பச் சொல்வது என் காதில் ஒலித்த வண்ணம் இருக்கின்றது. இப்போது எல்லோரையும் சோகத்தின் சாமத்தில் விட்டு விட்டு நீதான் நித்திய வீட்டிற்குப் போய் விட்டாய்!

ஆத்மா சாந்தியடைய சிரித்திரன்
பிரார்த்திக்கிறான்

குறுமணி

பஞ்சுப் பறிவு

நண்பர் எதிர்ப்பட்டார். “என்ன பாருங்கோ, பேப்பர் பாத்தனீங்களே?” — “ஏன்? என்ன விசேஷம்?” — “வெளிநாடுகளிலெ கறுப்பர்களுக்கெதிராப் பெரிய கலாட்டா! எங்கடெ ஆக்களையுமெல்லே வெளியேறச் சொல்லுறாங்களாம்!” — “மெய்தான். வெள்ளையன் நிறவெறி சிடிச்ச சாதி! எத்தினெ ஆபிரகாம் லிங்கன் பிறந்தாலும் திருத்தேலாது!” மேலும் கடுர, விமர்சனங்கள். வீட்டுப் படியேறும் போது, “இஞ்சருமப்பா, என்ன செய்யிறீர்?” ஓடிவந்தாள், “போன காரியம் என்ன மாதிரி? சரிவருமோ?” “உந்தச் சம்மந்தம் ஒத்துவராது! எங்கடெ பெரியவனுக்குத் தோதில்லெ. பெட்டை சட்டிக் கரி.”

மையோன்

போட்டி

கவர் கவிதை

வாசகர்களே! அட்டையில் கண்ட கருத்தோவியத்திற்குப் பொருத்தமான கவிதை எழுதி அனுப்புங்கள். 10 வரிக்கு மேற்படாது அமையட்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தரமான கவிதைக்கு இனி வெளிவரும் 6 சிரித்திரன் இதழ்கள் இனாமாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

மற்றும் அடுத்த இதழிலிருந்து கவிதைக் கெனப் ‘பிருந்தாவனம்’ எனும் புதிய பகுதி அறிமுகமாகிறது.

துறவு

துறவி ஒருவர், தான் சார்ந்திருந்த மதபீடத்தில் இருந்து விலகிக் கொள்வதற்கான அறிவித்தல் கடிதத்தை மதபீடத் தலைவருக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

மதபீடாதிபதியின் முகத்தில் விழிப்புக் குறிகள் தோன்றிக் கேள்விக்குறியாக மாறி நின்றது. “இந்தக் கடிதத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் எமது மதபீடத்தில் இது ஒரு நோய் போலத் தொற்றிப் பரவி ஈற்றில் மதத்தின் வளர்ச்சியை பாதிக்கும்” என்ற சிந்தனை பீடாதிபதியின் மனதில் தோன்றியிருக்க வேண்டும்.

விசாரணைக்கு நாள் குறித்துக் கடிதம் அனுப்பினார் பீடாதிபதி.

விசனமடைந்திருந்த துறவி அந்த அழைப்பை புறக்கணித்து விடத்தான் முதலில் நினைத்தார். இருந்தும் தனது விசனத்தை வெளிப்படுத்த நல்ல மார்க்கம் கிடைத்ததென எண்ணி விசாரணைக்குச் சென்று கொண்டார்.

விசாரணை மண்டபம் பல துறவிகளால் நிறைந்திருந்தது. பீடாதிபதியின் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர் ஏனைய துறவிகள்.

பொறுமையைச் சோதிப்பது போல் வெகுநேரங்கூடந்து மிடுக்கான நடையோடு மண்டபத்துள் தோன்றினார் பீடாதிபதி.

எல்லாத் துறவிகளும் எழுந்து தமது வணக்கத்தைத் தெரியப்படுத்தி விட்டு அமர்ந்து கொண்டனர்.

பீடாதிபதி விசாரணையைத் தொடங்குவதற்குப் பதிலாக மதபாராயணத்தில் இறங்கினார்.

“மனிதன் நிலை தடுமாறித் தர்மத்தை புறம் போக்கி அதர்மத்தின் வழியே செல்வதால்

தான் மனித வாழ்வில் இத்தனை இடர்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றது. இந்த இடர்களினின்றும் மனிதனை விடுவித்துக் கொள்ளப் புத்தனின் போதனைகளும் பௌத்த மதமுமே சரியான வழியாகும் - தர்மத்தை நாடுவோர் யாவரும் பௌத்தத்தை வெறுக்க முடியாது” என்று நிறுத்தினார்.

பதவி விலகல் கடிதத்தைக் கொடுத்த துறவியும், “பௌத்த தர்மம் மேலானது. பௌத்தம் காட்டும் பாதையும் தூய்மையானது ஆனால் அரசியல் முலாம் பூசித்தான் பௌத்தத்தை வளர்க்க வேண்டுமா? என்ற கேள்வியைப் போட்டு விட்டு அமர்ந்தார்.

பீடாதிபதி இளநகையொன்றை உதிர்த்துவிட்டு “கிறிஸ்தவம் உலக மதமாக மாற அரசியல் வழி வகுத்ததை நாம் மறந்து விடமுடியாது. பௌத்தமும் அரசியல் மயப்படுத்துவதால்தான் விஸ்தாரம் பெறும்” என்றுபதிலிறுத்தார்.

வளவை வளவன்

பௌத்த சாம்ராச்சியத்தைப் படைத்த அசோகமன்னன் கலிங்கப்போரின் அநர்த்தங்களோடு மனம் மாறி மணி முடிதுறந்து துறவுபுண்டதும் அன்புதான் இன்ப ஊற்று! அன்புதான் இன்ப ஊறுதி! அன்புதான் உலகமகாசக்தி என்று பௌத்தத் துறவிகளின் பின் சென்றதும்! ஏன் கௌதம புத்தரே முடிதுறந்துதான் துறவியானார், ஞானம் பெற்றார். பரிநிர்வாணம் அடைந்தார். ஆனால் நமது பீடாதிபதிகள்.....?

புத்தனை வென்ற சித்தர்களா.....?

இராணுவ முகாம்களுக்குச் சென்று போருக்கு ஆசி வழங்குவதாலும் இராணுவ வீரரோடு படம் பிடித்துக் கொள்வதாலும் தான் பௌத்தத்தை வளர்க்கப்போகிறார்களா? காலொடிந்த ஆட்டுக்காக்க கண்ணீர் விட்ட புத்தனின் பேரைச் சொல்லிக் கொண்டு போருக்கு ஆசி கொடுப்பதும் மனிதரைக்

கொன்றுகொடுப்பதற்குத் தூபமிடுவதும் தான் தர்மமா? இனவாதத்தைவிதைத்து உயிர்களை அழிக்க ஆசி வழங்குவதுதான் பௌத்த தர்மமா? சரமாரியாகக் கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார் அந்தப் பதவி துறந்த துறவி.

பீடாதிபதியின் முகத்தில் வியர்வைத் துளிகள் அரும்பின.

ஏனைய துறவிகள் எல்லாம் தலையசைத்துப் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தனர்.

பீடாதிபதி முக்தி முனகித் திணறிய நிலையில் மொழிவாரி இனவாதத்தைக் கக்கத் தொடங்கினார்.

“இதுவா பௌத்தம்? இனவாதத்தின் இன்னொரு பெயராகப் பௌத்தம் இருக்கக் கூடாது” என்றார் பதவி துறந்த துறவி.

ஆமாம் “பௌத்தம் பௌத்தமாக இருக்க வேண்டும் பொய்மையின் கருவறையாக இருக்கக் கூடாது இல்லையேல் நமக்கிந்தத் துறவிலும் பார்க்க துறவைத் துறப்பதே மேல்” என்று ஆர்ப்பரித்தனர் ஏனைய துறவிகள்.

பீடாதிபதி நிலை குலைந்து போனார் - துறவிகள் எல்லோரும் ஒன்றானதைக் கண்ட பீடாதிபதி மெல்ல எழுந்து சென்றார்.

துறவிகள் விடவே இல்லை..... தடுத்து நிறுத்தினர். “பீடாதிபதியே! நாங்கள் எல்லோருமே இந்தக் காவி ஆடைகளைத் துறக்கின்றோம்” என்று சொல்லித் தமது காவி ஆடைகளைக் கழைந்து பீடாதிபதியின் கால்களின் முன் குவித்தனர்.

பீடாதிபதியின் முகத்தில் வியர்வை முத்துக்கள் ஆரோகணித்தன.

தவிப்பு..... பெருந்தவிப்பு.....

பீடாதிபதி ஓட்டமெடுத்தார், அவர் மனதில் காவி ஆடையைத் துறப்பதா? அரசியலைத் துறப்பதா என்ற கேள்வி எழுந்து உறுத்தியது. துறவிகள் கழைந்து போட்ட மஞ்சட்காவி ஆடைகள் எல்லாம் சீறும் பாம்புகளாகி அவரைக் துரத்துவது போன்ற பிரமையோடு பீடாதிபதி ஓடிக் கொண்டிருந்தார்.

மது பாலன்

சொந்த முகவரி
மறந்த நினைவில்
தள்ளாடும் குறைகுடம் போல்
தெரு வேலிகளை முத்தமிட்டே
அரைகுறை கவிதைகளை புலம்புகின்ற புலவனி
வன்.

- ஸ்ரான்லி ரெக்கோ -

“ மெய்யே டாக்குத்தர்?”

உந்தப் பொருளாதாரத் தடையாலெ வாகணங்
கள் ஒரேறுது கயிட்டந்தான். ஆனா, நீங்கள்
ஒரு சைக்கிள் எண்டாலும் வெச்சிருக்கலாந்
தானே”

“ ஏன் என்னட்டெ சைக்கிள் நீக்குதுதானே?”
“ பின்னெ ஏன் உந்தப் பெயர்ப் பலகையில
போட்டிருக்கிறியன், ‘கால்நடை வைத்தியர்’
எண்டு.”

சிவா பொன்னுத்துரை.

சகுன சாட்வை

அண்ணா அன்று ஏ. எல் பரீட்சைக்கு
வீட்டிலிருந்து புறப்படும் போது முன் வீட்டுக்
காரி விளக்குமாற்றுடன் முனிவிசேஷமாக
நின்றாள். அவர் அன்று எழுதப் போகும்
தாவர இயல் அவருக்கு இயலாத பாடம்.
இருந்தும் சகுனம் பார்ப்பதெல்லாம் மூடக்
கொள்கையென எண்ணுபவர். பரீட்சையைச்
சிரித்த முகத்துடன் போய் எழுதிமுடித்து வந்
தார். நாட்கள் உறுண்டு ஓடின, பரீட்சையும்
சித்தியென முடிவு வந்தது. மருத்துவக் கல்
லாரி அநுமதி அவருக்குக் கிடைத்தது. இதில்
எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக எம்மை வியப்பில்
ஆழ்த்தியது என்னவென்றால், விளக்குமாற்
றைத் தரிசித்துவிட்டுப் போய் அவரால் இய
லாத தாவர இயல் பாடத்தில் விசேஷ புள்ளி
பெற்று ‘A’ தரம் பெற்றதுதான். அவர் இன்று
டாக்டர் பட்டம் பெற்று கடமை புரிகின்றார்.
சகுனம் பார்க்கும் மூடக் கொள்கையில் அவ
ருக்கு நம்பிக்கை இருந்திருந்தால் அவர் பரீட்சை
யை மன உளைவுடன் எழுதியிருப்பார். அவர்
தலை எழுத்தும் வேறாக இருந்திருக்கும்.

சுபேந்திரன்

வாசகர்களே!

பிரச்சினை அர்ச்சனை

பகுதிக்கு உங்களிடமிருந்து தொடர்ந்தும்
கடிதங்களை எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஆசிரியர்

ஐம் பொன்

பூயின் சிரிப்பை மலர்ந்த மலர்களில்
காணலாம்.

சுறு சுறுப்புடன் வேலை செய்து வரும்
தேனிக்களுக்கு அழுவதற்கு நேரமில்லை.

தேர்தல் முடிந்தவுடனே அடிமைத்தனம் ஆரம்ப
மாகிறது.

அன்பில் வியாபாரத்துக்கு இடமில்லை.

சேர்ந்து சிரிக்கும் போது அன்பின் குர
லைக் கேட்க முடிகிறது.

ரஷ்ய ரசம்

ஒருவன் வாழ்வதற்குத் தேவையானவை என்ன?
 சூரியன், காற்று, நீர், ரெலிவிஷன்.

நகைச்சுவை உணர்வில்லாதவன் சிரிக்கும்
போது நகைச்சுவை உணர்வுள்ளவன்
அவனைப் பார்த்து அழுகின்றான்.

இயற்கையை காப்பாற்றுவது சிரமமான
செயலன்று. நீ செய்ய வேண்டியதெல்லாம்
உன்னிடமிருந்து இயற்கையைக் காப்பாற்றிக்
கொள்வதுதான்.

ஒரு ஆறு வயதுச் சிறுமி வானத்தைப்
பார்த்துவிட்டுக் கூறியது.

“இரவில் நட்சத்திரங்கள் வானத்தில் நடந்து
திரிகின்றன. காலை எல்லாம் கை
கோர்த்து சூரியனாக நிற்கின்றன.

வாந்தியும்...

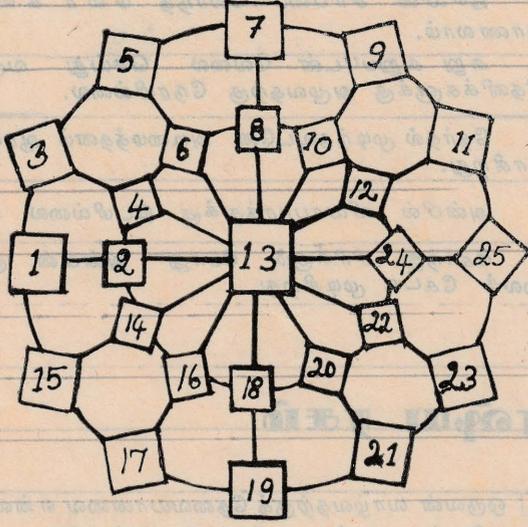
(18ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

களை - அதுவும் பத்து இறகுகளை வாந்தி
எடுத்திருக்கிறார்” என்று சொன்னார்கள்.
மற்றவர்கள் - தங்களைச் சந்தித்தவர்களிட
மெல்லாம் - “காக்கையின் முப்பது இறக்கைக
ளைக் கமரால வாந்தி எடுத்திருக்கிறார்
தெரியுமா?” என்று சொன்னார்கள்.

ஊரெல்லாம் இந்தச் செய்தி பரவி விட்
டது. கடைசியில் - “கமரால ஒரு முழுக்
காக்கையையே வாந்தி எடுத்து விட்டார்”
என்று வதந்தி விஸ்பரணமெடுத்து எல்லா இட
மும் பரவியது.

நன்றி: தீபம்

சிரித்திரன் சிக்கன் III இன் வெற்றிபெற்ற விடை

முதலாம் பரிசு (250)/= -

இராசேந்திரபதி தேனன்

சாந்தன் வீதி, கோண்டாவில் மேற்கு.

ஆறுதல் பரிசில்கள் (50/=)

(1) க. தமிழ்கனி (எ: 948)

வெளியீட்டுப் பிரிவு, கொச்சுவில்.

(2) சத்தியவாணி அரியரத்தின ஐயர்
15 ஆம் கட்டை, உடுப்பிட்டி.

(3) இ.ஜிந்துயா மே/பா.மா.இராசேஸ்வரன்
21, பணக்கட்டு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

(4) ம. அ. புனிதராஜா

உரை: தெ. ப. நோ. கூ. சங்கம், கிளி
நொச்சி

(5) அ. டிங்கரா

தம்பகாமம், பளை.

ஏராளமான விடைகள் வந்தபோதிலும் ஆசிரியரின் விடைக்கு ஒத்ததாக ஒரேயொரு விடைதான் கிடைத்ததால் அவ்விடைக்கு மட்டுமே முதல்பரிசு வழங்கப்படுகிறது. மற்ற ஆறுதல் பரிசில்கள் குலுக்கல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட அதிர்ஷ்டசாலிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

பரிசில்களை வழங்குவோர் கிளிநொச்சி நியூ கலா நேடர்ஸ் ஸ்தாபனத்தினர்.

“ஆகா... நல்ல வாசனையா இருக்கே!.....
எந்த ஊர் அரிசி?”
“இதுவா?... எஸ். எஸ். ஆர் அரிசி ஆலை
அரிசி”

அரிசி

தரம் - I - II

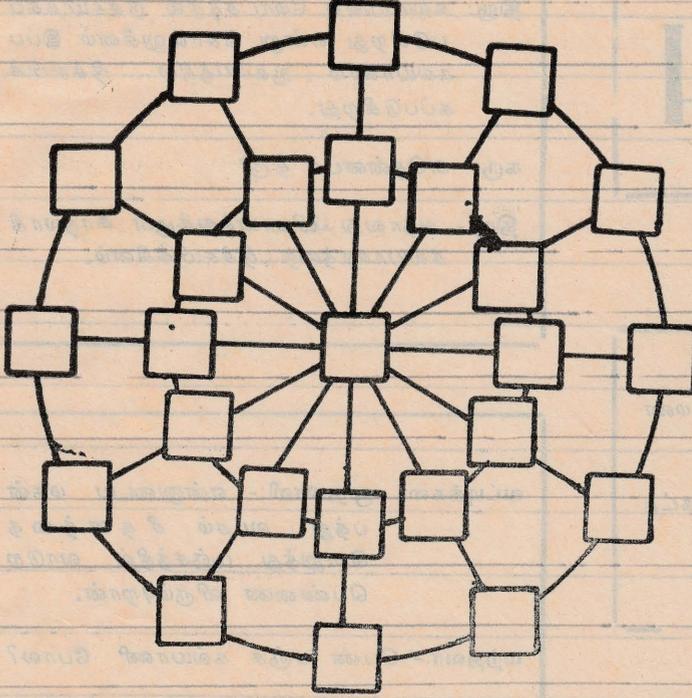
நீட்டுப் பச்சை

வெள்ளைப் பச்சை

மொத்த, சில்லறை
விற்பனை

எஸ். எஸ். ஆர். அரிசி ஆலை
1ம் கட்டை, டச்சு வீதி,
சாவகச்சேரி.

சிரித்திரன் சிக்கல் IV

பங்குபற்றுபவரின் பெயர்:

முகவரி

வாசகர்களுக்கு ஒரு
வரப்பிரசாதம்

அறிவுறுத்தல் 1) முடிவுதிகதி 10-6-93

(2) இரு ஒரு மையவட்டங்கள் மேற்காட்டப்பட்டுள்ளன உள்வட்டம், வெளிவட்டம் எதுவாகிலும் சரி எந்த ஒரு விட்டத்தின் முனைகளிலுள்ள சதுரங்களில் இடப்படும் எண்களின் வித்தியாசத்தினது எண் பெறுமானத்திலிருந்து ஒரு மைய வட்டங்களின் மையத்திலுள்ள சதுரத்தில் இடப்படும் எண் பெறுமானத்தைக் கழித்தால் வரும் விடை எப்பொழுதும் பூச்சியமாக இருத்தல் வேண்டும்.

(3) எண்களை 1இலிருந்து தொடங்குக ஓர் எண் ஒரு முறை மட்டுமே உபயோகிக்கப்படல் வேண்டும்.

(4) ஆசிரியரின் விடையுடன் ஒத்த முதலாவதாகவும் இரண்டாவதாகவும் மூன்றாவதாகவும் தெரிவு செய்யப்படும் விடைகளுக்கு முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

இது தவிர ஆசிரியரின் விடையோடு ஒத்த மேலும் குலுக்கல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்படும் ஐவருக்குத் தலா 50/- வழங்கப்படும்.

முதலாம் பரிசு — 250/- இரண்டாம் பரிசு — 150/- மூன்றாம் பரிசு — 100/-

விதிகள்:

(i) போட்டிப் பத்திரங்கள் முடிவுத் திகதிக்கு முன்போ அல்லது அன்றோ வந்து சேரத்தக்கதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும். காலதாமதமாயின் நிராகரிக்கப்படும்.

(ii) போட்டிப்பத்திரங்கள் யாவும் சிரித்திரன் பிரசுரிக்கப்பட்ட இதழிலேயே செய்யப்படல் வேண்டும் அவ்வாறில்லையேல் நிராகரிக்கப்படும்.

(iii) அனுப்பவேண்டிய முகவரி சிரித்திரன் 550, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். தபால் உறையின் இடது பக்கத்தின் மேல் மூலையில் "சிரித்திரன் சிக்கல் போட்டி IV" எனக் குறிக்கப்படல் வேண்டும்.

(iv) பரிசில்கள் பெறுபவர்கள் 550, காங்கேசன்துறை வீதியிலுள்ள சிரித்திரன் காரியாலயத்தில் வந்து தமது பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும்.

சிக்கல் IV இற்குரிய பரிசை பிள்ளையார் அரிசி ஆலை (முத்த விநாயகர் கோவிலடி, கரணவாய் கரவெட்டி) ஸ்தாபனத்தார் வழங்குவார்கள்.

(v) ஆசிரியரின் தீர்ப்பே இறுதியானது இது தொடர்பாகக் கடிதம் மூலமாகவோ அல்லது நேரடியாகவோ எதுவித தொடர்பும் அனுமதிக்கப்படமாட்டாது.

"வாசகர்களின் சிந்தனையைத் தீட்டுவதே சிரித்திரனின் அபிலாஷை"

பின் சிரிப்பு

திரு: கல்யாணம் மோட்சத்தில் நிச்சயிக்கப் படுகிறது என்று சொல்லுகின்ற இப்ப கல்யாணம் ஆகாயத்தில நிச்சயிக் கப்படுகிறது.

கரு:- அதென்னடா திரு?

திரு:- அதாவது விமானத்துக்குள் காதலாகி கல்யாணத்தை நிச்சயிக்கின்ற.

“ ஏன் அண்ணை தீக்கோழி தலையை மண்ணுக்க புதைக்கிறது? ”

“ உலகம் பேசிற ஜனநாயகத்தைக் கேட்க அதுக்குக்கூட பிடிக்கேல்ல போல ”

வட்டிக்கடை முதலாளி:- என்னுடைய மகன் பத்து லட்சம் சீதனத்தை வெறுத்து பஞ்சத்தில் வாறற பெண்ணை விரும்புறான்.

மற்றவர்:- பெண் பஞ்ச கல்யாணி போல?

தந்தை:- மாபிள்ளை சரியில்லையென்றா விட்டிட்டு வந்தீடு.

மகள்:- எங்களுக்கு ஏன் இந்த இராஜ குடும்ப விவாகரத்துச் சம்பிரதாயம். ஏன் இந்த விண் கோலி.

ரதினி:- மடையன்கள், அநாகரிகமானவங்கள், காட்டு மீராண்டியள்.

மலர்விழி: நீ யாரைப் பேசுகிறாய்.

ரதினி:- இந்த நேவியத்தான்! அந்நிய நாட்டிலிருந்து வந்த என்னுடைய காதல் கடிதங்களையும் உடைச்சுப் போட்டார்கள்.

சின்னையா:- எட்டுப் பொடியளும் அந்நிய நாட்டில.

கந்தையர் - அவங்கள் இறுதிச் சடங்கிற்கு வராவிட்டாலும் எட்டுச் சிலவுக் காவது வந்திட்டாங்க.

தரகர்:- “வீடு சீதனமாய்த் தந்திருக்கின்ற மாய்?”

மாப்பிள்ளை:- “வீட்டுக்கு அற்றாசுட் பங்கர் இல்லையே!”

நெஞ்சே நீ மறவாய்
பிள்ளையார் ஆலை அரிசிதனை!

முற்றிய நெற்கதிர் மூட்டைகளானால்
உழி களைந்ததை உணவாகக்
கொள்வோம்.

சீரிய சேவை

சிக்கன வேலை

உங்களின் நிறைவை

தந்திடும் ஆலை

பிள்ளையார் அரிசி ஆலை

முத்த விநாயகர் கோவிலடி

கரணவாய்,

கரவெட்டி.

தோற்றத்திற்கு ஏற்றங் கொடுக்கும்
ஆடவர் வீரமும் அணைத்துரக

சேட்

காற்சட்டைத் துணிகள்
யட்டுவேட்டிகள்

மற்றும்

மணிவிழாக் காணும் மனமகிழ் மங்கையர்க்கு
பெண் கவர் வர்ணங்களில் கண்கவர்

கூறைச்சேலைகள்

தரத்துடன் கூடிய நிறத்துடன்

***தூது* துணிவகைகள் *

வாங்கிட விரைவீர்

நியூ கலா நேடர்ஸ்

யாழ். வீதி,

களிநொச்சி.

தரமான

சுவையான

மலிவான

அரிசி வகைகளுக்கு

சிவா அரிசி ஆலை

உருமீட்டி.

**No.1 அரிசி வகைகள்
நியாயமான விலையில்
பெற்றுக் கொள்ள
நாடும் இடம்.**

தேவி அரிசி ஆலை

பஸ்நிலையம்

அச்சவேலி.